

KONINKLIJK BESLUIT VAN 8 NOVEMBER 1967 HOUDENDE, VOOR DE VREDESTIJD, ORGANISATIE VAN DE GEMEENTELIJKE EN GEWESTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN EN COORDINATIE VAN DE HULPVERLENING IN GEVAL VAN BRAND. (B.S. 18.11.1967)

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming.
Gelet op de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening;
Gelet op het koninklijk besluit van 16 september 1966 tot regeling van de coördinatie der verrichtingen bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen.
Gelet op het advies van de Raad van State;

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

HOOFDSTUK I. - DE ORGANISATIE VAN DE GEMEENTELIJKE EN GEWESTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN.

Artikel 1. Onverminderd de bevoegdheden van de burgemeesters, staat de gemeentelijke of gewestelijke brandweerdienst onder het bevel van de officier, hoofd van de dienst; deze officier is verantwoordelijk op technisch en operationeel gebied.

Het hoofd van de brandweerdienst oordeelt over de aard en de omvang van het personeel en van het materieel die ter plaatse dienen gezonden te worden naar aanleiding van een verzoek om hulp.

Art. 2. Een gemeentelijke brandweerdienst wordt bestempeld als beroepsdienst, gemengde dienst of vrijwilligersdienst, naargelang hij samengesteld is:

a) [voornamelijk] uit voltijds tewerkgesteld personeel;

Aldus gewijzigd bij K.B. van 2 oktober 1978, art. 1 (B.S. 07.12.1978)

b) uit voltijds en ook niet-voltijds tewerkgesteld personeel onder de voorwaarden bepaald in bijlage 1 van dit besluit;

c) uit personeel dat niet onder de hiervoren gegeven definities valt.

Art. 3. De minimum personeelssterkte van de brandweerdiensten dient overeen te stemmen met die welke is vastgesteld in bijlage 1 van dit besluit¹.

Art. 4. Iedere brandweerdienst moet uitgerust zijn met het minimum aan materieel bepaald in bijlage 2 van dit besluit, volgens de belangrijkheid van de gemeente of van de gewestelijke groep die hij beschermt.

[K.B. van 2 oktober 1978, art. 2 (B.S. 07.12.1978) - Het materieel moet beantwoorden aan de door de Minister van Binnenlandse Zaken vastgestelde criteria.]

Art. 5. De gemeenten die een brandweerdienst hebben moeten voldoende kazernering tot zijn beschikking stellen om er het personeel en het materieel in onder te brengen, evenals een alarmsysteem dat beantwoordt aan de maatstaven die vastgelegd zijn door de Minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 6. [K.B. van 2 oktober 1978, art. 3 (B.S. 07.12.1978) - Als de doeltreffendheid van de hulpverlening het vereist, kunnen de gemeenten die een brandweerdienst bezitten het personeel en het materieel ervan indelen in een centraal kazernement en in een of meer vooruitgeschoven post(en).

De organisatie, door de gemeente - gewestelijk groepscentrum, van een vooruitgeschoven post op het grondgebied van een andere gemeente van de groep is onderworpen aan de goedkeuring van de gouverneur van de provincie, na raadpleging van de betrokken gemeenteraden.

Wanneer een vooruitgeschoven post deel uitmaakt van een als beroepsdienst bestempelde brandweerdienst kan hij geheel of gedeeltelijk worden bediend door niet-voltijds tewerkgesteld personeel. In dat geval behoudt de brandweerdienst zijn kwalificatie van beroepsdienst; het niet-voltijds tewerkgesteld personeel is onderworpen aan een bijzonder reglement dat bij het organiek reglement van de bedoelde dienst gevoegd en aan de goedkeuring van de gouverneur van de

¹ Zie ook het K.B. van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van reglementen, hoofdstuk III/I.1.

provincie onderworpen wordt.]

Art. 7 tot 10: [...]

opgeheven door K.B. 2 oktober 1978, art. 10 (B.S. 07.12.1978)

Art. 11. [K.B. 14 oktober 1991 art. 1 (inw. 11 december 1991 (B.S. 11.12.1991) - De leden van de brandweer moeten een opleiding ontvangen die overeenstemt met het door de Minister van Binnenlandse Zaken bepaalde basisprogramma.]²

HOOFDSTUK II. - DE ORGANISATIE VAN DE HULPVERLENING IN GEVAL VAN BRAND.

Art. 12. Voor de organisatie van de hulpverlening in geval van brand worden de gewestelijke brandweerdiensten in drie categorieën ingedeeld:

1. van categorie X maken deel uit de brandweerdiensten van de steden Brussel, Antwerpen, Gent, Luik en Charleroi.
2. van categorie Y maken deel uit de brandweerdiensten van de gemeenten Aalst, Aarlen, Bergen, [Beveren – M.B. 4 januari 2001], Brugge, Doornik Genk, [Geel - M.B. 17 november 1977], Hasselt, Hoei, Kortrijk, La Louvière [Lommel - M.B. 2 december 1991], Leuven, Marche-en-Famenne, Mechelen, Namen, Oostende, Oudenaarde, Roeselare, [Sambreville – M.B. 28 juni 2004], Sint-Niklaas, Turnhout, Verviers, Veurne en [Waver, M.B. 4 september 1980].
3. van categorie Z maken deel uit al de brandweerdiensten die niet voorkomen in de voorgaande categorieën en onder een groepscentrumgemeente ressorteren.

Op voorstel van de provinciegouverneur en op advies van de gemeenteraad van de betrokken gemeenten, kan de Minister van Binnenlandse Zaken andere dan de in het vorig lid genoemde gemeenten in categorie Y indelen.

Art. 13. Iedere dienst van categorie X moet een beroepsdienst zijn. Iedere dienst van categorie Y moet een beroepsdienst of een gemengde dienst zijn.

Art. 14. [K.B. 2 oktober 1978, art. 4 (B.S. 07.12.1978) - Onverminderd de bevoegdheden van de gouverneur van de provincie en van de burgemeester van de plaats van de brand, is de leider van de operaties de officier of de onderofficier van de brandweerdienst die de eerste ter plaatse aangekomen hulpverlening leidt³.

Hij kan de door hem nodig geachte brandweerdiensten ter versterking oproepen.]

[...]

opgeheven door K.B. van 16 februari 2006, art. 33 a) (B.S. 15.03.2006)

Art. 15. [...]

opgeheven door K.B. van 16 februari 2006, art. 33 a) (B.S. 15.03.2006)

Art. 16 en 17: [...]

opgeheven door K.B. 2 oktober 1978, art. 10 (B.S. 07.12.1978)

Art. 18. De leider van de operaties beslist, onder het gezag van de burgemeester van de plaats waar [de brand] zich heeft voorgedaan, hoeveel personeel en materieel ter plaatse moeten blijven en hoelang.

Aldus gewijzigd bij K.B. 2 oktober 1978, art. 6 (B.S. 07.12.1978).

Art. 19. De brandweerdiensten van gemeenten die als gewestelijk groepscentrum aangewezen zijn,

² Zie ook beroepsopleiding in hoofdstuk IX.

³ Zie ook de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt - hoofdstuk X.

moeten bij hun interventie in de andere gemeenten van de groep, dezelfde prestaties leveren als die waartoe zij in hun eigen gemeente gehouden zijn.

Art. 20. [K.B. 2 oktober 1978, art. 7 (B.S. 07.12.1978) - Indien noodwendigheden van geografische aard zulks rechtvaardigen, kan de bescherming van een deel van het grondgebied van een gewestelijke groep worden versterkt bij wege van een bijzondere overeenkomst gesloten tussen de centrumgemeente van die groep en een andere gemeente die een brandweerdienst bezit. Die overeenkomst is aan de goedkeuring van de gouverneur van de provincie onderworpen.]

HOOFDSTUK III. - DIVERSE BEPALINGEN.

Art. 21. De uitvoering van bijzondere overeenkomsten tussen de groepscentrumgemeente en andere gemeenten mag nooit tot gevolg hebben dat het zenden van onmisbare hulp voor het volbrengen van een van de taken die de wet van 31 december 1963 op de civiele bescherming aan de gemeentelijke brandweerdiensten opdraagt, onmogelijk wordt gemaakt of vertraging ondergaat.

Art. 22. [K.B. van 23 augustus 1985, art. 1 (inw. 1 januari 1985)(B.S. 22.10.1985) - Elke brandweerdienst moet, zowel in zijn eigen gemeente als in een andere gemeente van de gewestelijke groep die hij beschermt, controle uitoefenen op de toepassing van de maatregelen voorgeschreven bij de wetten en verordeningen inzake brandvoorkoming.⁴

Die controle heeft plaats in de bij de wetten en verordeningen bepaalde gevallen en telkens als de burgemeester erom verzoekt.]

[K.B. van 14 oktober 1991, art. 2, 1° (inw. 11 december 1991) (B.S. 11.12.1991) - Zij wordt verricht door een lid van de brandweerdienst, die houder is van het brevet van technicus-brandvoorkoming. Er wordt een verslag van opgemaakt dat wordt ondertekend door het genoemde lid en medeondertekend door de officier-dienstchef van de brandweerdienst, die het aan de burgemeester toezendt.]

[...]
opgeheven door K.B. van 14 oktober 1991, art. 2, 2° (inw. 11 december 1991)(B.S. 11.12.1991).

Art. 22 bis. [K.B. van 20 mei 1997, art. 1 (inw. 19 juni 1997) (B.S. 19.06.1997) - Wanneer de brandweerdienst van een gemeente de in artikel 22 bedoelde controles niet kan uitvoeren, kan deze gemeente voor het uitvoeren van deze opdracht, een overeenkomst van maximum 5 jaar sluiten met een gemeente waarvan de brandweerdienst een lid bevat dat houder is van het brevet van technicus-brandvoorkoming.

Deze overeenkomst kan echter vernieuwd worden.]

Art. 23. De gemeenten moeten, overeenkomstig de door de Minister van Binnenlandse Zaken bepaalde maatstaven, over voldoende bluswatervoorraden beschikken.

Zij moeten er voor waken dat de in voldoende aantal op het waterleidingsnet aangebrachte hydranten en afsluiters alsmede de watervergaarbakken van de openbare instellingen en de natuurlijke waterwinplaatsen van het openbaar domein steeds gemakkelijk bereikbaar en bruikbaar zijn.⁵

Art. 23 bis. [...] ingevoegd door het K.B. van 2 oktober 1978, art. 8 (B.S. 7.12.1978) en opgeheven door K.B. van 31 augustus 1993, art. 4 (B.S. 23.10.1993)⁶

HOOFDSTUK IV. - OVERGANGS- en SLOTBEPALINGEN.

⁴Zie preventie in hoofdstuk XII; wet van 30 juli 1979.

⁵Zie ook bluswatervoorraden in hoofdstuk VII.

⁶Zie K.B. van 31 augustus 1993 tot oprichting van het Raadgevend Comité voor de brandweer.

Art. 24. De gemeenten beschikken over een [termijn die eindigt op 31 december 1978] om de personeelssterkte en de materiële uitrusting van hun brandweerdienst in overeenstemming te brengen met de bijlagen 1 en 2.

Aldus gewijzigd bij K.B. van 3 november 1975, art. 1 (BS 04.12.1975)

Elke gemeente die niet aangewezen is als gewestelijk groepscentrum en die, bij het verstrijken van die termijn, niet over het nodige personeel en materieel beschikt, is gehouden een beroep te doen op de brandweerdienst van de gemeente die als gewestelijk groepscentrum is aangeduid en aan deze de jaarlijkse forfaitaire bijdrage te betalen, welke door de provincie-gouverneur is vastgesteld. Onverminderd hetgeen voorafgaat, kan de gouverneur haar, in geval van klaarblijkend tekort aan personeel en materieel, en tot zij bij machte is haar opdracht te vervullen, de betaling bevelen van de bijdrage, welke bepaald is voor de gemeenten die geen brandweerdienst bezitten.

Art. 25. De op 26 januari 1964 lopende overeenkomsten houden op uitwerking te hebben op 31 maart 1987.

[K.B. van 10 april 1968, art. 2 (B.S. 13.04.1968) - Deze datum kan evenwel worden verschoven tot de datum van inwerkingtreding van het besluit van de provinciegouverneur, genomen in uitvoering van artikel 10, 1ste lid, van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming en uiterlijk op [31 maart 1968]].

Aldus gewijzigd bij K.B. 23 december 1968 (inw. 1 januari 1969) (niet gepubliceerd in Belgisch Staatsblad)

Art. 26. Het Koninklijk Besluit van 15 maart 1935 betreffende de algemene organisatie van de brandweerdiensten, met uitzondering van artikel 4, wordt opgeheven.

Art. 27. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Bijlage 1 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand.

TABEL DER EFFECTIEVEN VAN DE GEMEENTELIJKE EN GEWESTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN
(minimumpersoneelssterkte toe te passen naar gelang van het aantal beschermde inwoners).
[gewijzigd bij het K.B. van 2 oktober 1978, art. 9 (B.S. 07.12.1978)]

		gemeente- centrum X	gemeentecentrum Y			gemeentecentrum Z			louter gemeentelijk korps		
				gemengd (***)		gemengd			20.000 inw. en minder	meer dan 20.000 inw.	
klassifi- catie	graden	Beroeps	Beroeps	Beroeps	Vrij- willigers	Beroeps	Vrij- willigers	Vrij- willigers	Vrij- willigers	Vrij- willigers	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	
A 1.1.	Luitenant –kolonel	1 (*)									
1.2.	Majoor										
1.3.	Kapitein-commandant	3	1	1							
1.4.	Kapitein		4	1				1			
1.5.	Luitenant of onderluitenant	4			2	1	2	2	2	2	
[2.1.	Opperadjutant	4									
2.2.	Adjutant			2					3	1	2
2.3.	Sergeant-majoor										
2.4.	Eerste sergeant	10]	8	2	3	2	3	3	2	4	
2.5.	Sergeant										
B 3.1. (***)	Korporaal	5	3	1	6	1	4	8 (waarvan 1 beroeps- korporaal) (**)	4	6	

4.1.	Brandweerman-autogeleader	22	16	6	36	4	16	48	16	24
4.2.	Brandweerman									
-	Officier-geneesheer (part- time)	1	1					1	1	1
-	Adjutant-leraar in lich. opvoeding (part-time) .	1	1							
5.	Aangestelde centrum 100	volgens de noodwendig- heden	volgens de noodwendig- heden							
	Voor de georganiseerde ambulancediensten :									
4.1.	Brandweerman- autogeleader	3	2	1						
4.3.	Brandweerman-ambulancier	3	2	1						

Opmerkingen:

- (*) Alleen in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door het model-grondreglement van de gemeentelijke brandweerdiensten (koninklijk besluit).
- (**) Het coëfficiënt toe te passen op de cijfers van het beroepspersoneel betreft de gevallen niet van de beroepskorporaal die in iedere brandweerdienst van een gemeentecentrum Z voorzien is.
- (***) Effectief permanent beschikbaar. Naargelang het regime der prestaties moet er op de cijfers vermeld in B, kolommen 3, 4, 5 en 7, een coëfficiënt toegepast worden.
- (****) In de weinig bevolkte provincies, wanneer de geografische ligging het rechtvaardigt en de ganse beschermde bevolking geen 50 000 inwoners bedraagt, zullen voor het personeel van de gemengde brandweerdienst van een centrum Y, de cijfers vastgesteld voor het personeel van een centrum Z (kolommen 7 en 8) in aanmerking genomen worden.

Bijlage 2 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand.

TABEL HOUDENDE HET MINIMUM MATERIEEL WAAROVER DE GEMEENTELIJKE EN GEWESTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN BESCHIKKEN, MET UITZONDERING VAN DE PERSOONLIJKE UITRUSTINGEN EN KLEDINGEN [K.B. 12.9.1977, art. 1 (M.B. 26.10.1977)]

Benaming van het materieel	Gemeentecentrum X	Gemeentecentrum Y	Gemeentecentrum Z	Louter gemeentelijk korps
a) Autopomp	5 + 1 per vooruitgeschoven post	3 + 1 per vooruitgeschoven post	2	1
Autopomp "alle terrein"	(*)	(*)	1	1
Personeels- en gereedschapsbrandweerwagen	1	1		
Brandblusboot	(*)	(*)	-	-
Draagbare motorpomp	1 per autopomp	1 per autopomp	1 per autopomp	1
Draagbare motorpomp op aanhangwagen	3	1	1	
Motorpomp groot vermogen				
Ledigingsmotorpomp .	10	4	2	(*)
Automatische autoladder	2	1	(*)	(*)
Automatische auto-elevator				
Commandowagen	1	1	-	-
Brandweerwagen met poederinstallatie	1	(*)	-	-
Aanhangwagen met poederinstallatie	(*)	(*)	(*)	(*)
Ambulancewagen	3	2	1	(*)
Schuifladder	1 per autopomp	1 per autopomp	3	2
Haakladder	1 per autopomp	1 per autopomp	3	2
Stroomaggregaat	4	3	2	1
Schijnwerper	10	8	3	2
Emmerpomp	1 per autopomp	1 per autopomp	4	2
CO ² snelblusser of poederblusser	2 per autopomp	2 per autopomp	8	4

Persluchttoestel (isoleermasker).	“	“	4	3
Luchtcompressor	1	1	-	-
Brandwerende kledij ...	1 per auto- pomp	1 per auto- pomp	1 per autopomp	1 per autopomp
Persslangen en koppelingen	9000 m + 1000 m per vooruitge- schoven post	5000 m + 1000 m per vooruitge- schoven post	2500 m	1100 m
Radiofonische uitrusting :				
vaste post	1	1	1	(*)
mobiele post	1 per voertuig	1 per voertuig	1 per voertuig	(*)
draagbare post	4 + 2 per vooruitge- schoven post	4 + 2 per vooruitge- schoven post	4	(*)
Rookventilator	2	1	(*)	-
Toestel voor levensopwekking	3	2	2	1
Opsporen van radioactiviteit:				
Detector	4	1	(*)	(*)
individuele dosismeter	15	8	(*)	(*)
Gasdetector	2	1	-	-
Explosiemeter	2	1	-	-
b) al het andere materieel dat nodig is voor de gewestelijke en gemeentelijke brandweerdiensten voor het vervullen van de taken die hen opgelegd worden door de wetten en reglementen.				

(*) Vast te stellen door het organiek reglement van elke brandweerdienst.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 29 NOVEMBER 1967 BETREFFENDE DE ORGANISATIE VAN DE GEMEENTELIJKE EN GEWESTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN - ZENDINGEN VAN DIE DIENSTEN.

Aangevuld door M.O. van 17 februari 1970.

Mijnheer de Gouverneur,

In het Belgisch Staatsblad van 18 november jl. verscheen het koninklijk besluit van 8 november 1967, houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand, alsmede het ministerieel besluit van 9 november 1967 tot vaststelling van de normen voor het bepalen van de forfaitaire en jaarlijkse bijdrage bedoeld in artikel 10, vierde lid, van de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming.

Voornoemd koninklijk besluit blijft strikt beperkt tot zijn voorwerp: de algemene organisatie van de brandweerdiensten en de organisatie van de hulpverlening in geval van brand.

De huidige onderrichtingen duiden de taken aan welke ieder van de brandweerdiensten van de gewestelijke groepscentra dient te vervullen in die gewestelijke groepen.

Afzonderlijke onderrichtingen geven de normen op waaraan men zich dient te houden bij de oprichting van de gewestelijke groepen.

Het spreekt vanzelf dat de eerste en voornaamste taak der brandweerdiensten gelegen is in de brandbestrijding, in al haar vormen; deze doelstelling is overigens, gezien de lessen uit het verleden en die welke uit de recente rampen te trekken zijn, doorslaggevend geweest bij de uitwerking van het stelsel dat vorm kreeg in voornoemd koninklijk besluit. Met die zending gaat echter onvermijdelijk een andere taak gepaard : het toezicht op de toepassing van de maatregelen die ter voorkoming en beperking van die gesel werden uitgevaardigd (K.B. art. 22). Het toezicht over en de controle op de brandvoorkomingsmaatregelen zullen afzonderlijk worden gereguleerd. Intussen zijn al de hoofden van dienst, officieren-ingenieurs en al de leden der brandweerdiensten (beroepslieden of vrijwilligers) die houder zijn van de brevetten van de lagere of middelbare graad van kandidaat-brandweerofficier, bevoegd om dat toezicht uit te oefenen.

Aan de andere kant wijs ik erop dat er in 1968, onder de bescherming van de Inspectie, cursussen zullen georganiseerd worden voor het bekomen van het brevet brandvoorkoming. Het toezicht inzake brandvoorkoming valt onder de algemene verantwoordelijkheid van het hoofd van de dienst en, overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 van de wet van 31 december 1963 op de civiele bescherming, onder de controle van de bevoegde inspectie, waarvan de leden ook in beroep kunnen beschikken op de betwistingen betreffende de aanvankelijk genomen beslissingen.

Verder hebben de wetten en reglementen sommige taken rechtstreeks of onrechtstreeks aan de brandweerdiensten toegewezen :

1. Artikel 5 van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening verplicht eenieder, die effectief instaat voor de werking van een georganiseerde ambulancedienst, de in artikel 1 van die wet bedoelde personen te vervoeren naar het ziekenhuis dat hem door het oproepcentrum [100] wordt aangewezen.
De brandweerdiensten die reeds één of meer ambulancewagens bezitten dienen dus die bepaling na te leven.
Opgemerkt zij dat de ambulancewagen deel uitmaakt van de verplichte dotatie van alle brandweerdiensten.
2. Artikelen 2 en 3 van dezelfde wet bepalen de werking van het eenvormig oproepstelsel, en het koninklijk besluit van 2 april 1965 stelt de modaliteiten voor die hulpverlening vast. Sedert de dringende geneeskundige hulpverlening werd ingevoerd heeft het eenvormig oproepnummer [100], in beginsel, altijd gewerkt met personeel van de brandweerdiensten en in het kader van deze diensten. De ervaring heeft uitgewezen dat het stelsel degelijk is en er is thans geen reden om de installatie of de werking van het stelsel af te wijzen.
3. Artikel 8 van de wet van 31 december 1963, op de civiele bescherming, maakt het de openbare overheid mogelijk de brandweerdiensten en de diensten van de civiele bescherming, gelijktijdig op te roepen. Het koninklijk besluit van 8 november 1967 neemt deze mogelijkheid slechts in aanmerking ter zake van brandbestrijding (art. 14, 16 en 17). Het hoeft echter geen betoog dat de in artikel 8 voorkomende wettelijke bepaling veel ruimer is en dat de Minister van Binnenlandse

Zaken, en ook de provinciegouverneurs, krachtens koninklijk besluit van 16 september 1966 een beroep kunnen doen op de brandweerdiensten telkens als dezer tussenkomst dienstig of noodzakelijk blijkt te zijn. Dit zal ondermeer het geval zijn bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen van welke aard zij ook mogen wezen.

Het is, tenslotte, een vaste traditie geworden dat de brandweerdiensten overal optreden wanneer er mensen in gevaar verkeren of goederen bedreigd zijn. Het past dat die verheven humanitaire taak hun toegewezen blijft, niet alleen voor de gemeente waartoe zij behoren, maar in het voordeel van de gehele gewestelijke groep. Ten einde ieder misverstand of dubbelzinnigheid te voorkomen is hierbij een lijst gevoegd van de aan de brandweerdiensten traditioneel toevertrouwde reddings- of goederenbeveiligingsopdrachten.

Er is natuurlijk geen bezwaar tegen dat de gemeenten-groepscentra met de beschermde gemeenten overeenkomsten sluiten met het oog op prestaties welke in die lijst niet voorkomen, op voorwaarde echter dat deze nooit een snel optreden van de brandweerdiensten bij schadegevallen vertragen of verhinderen.

De forfaitaire bijdrage (ministerieel besluit van 9 november 1967) dat vernoemd is in het begin van deze rondzendbrief, slaat niet alleen op de brandbestrijding maar tevens op het gezamenlijk optreden van de brandweerdiensten met andere diensten van de openbare of de privé sector (3. boven), zomede op verrichtingen voor het redden van mensen en het beschermen van goederen, opgesomd in bijgaande lijst. Zij omvat bovendien het toezicht op de preventieve maatregelen, in afwachting van de reglementering van dit object.

Mag ik U verzoeken deze onderrichtingen in het eerstkomende nummer van het *provincieblad* te publiceren en mij twee exemplaren van dat nummer te doen toekomen.

LIJST VAN DE BIJZONDERE INTERVENTIES DER GEMEENTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN DIE GEDEKT ZIJN DOOR DE JAARLIJKSE FORFAITAIRE BIJDRAGE EN BINNEN DE GRENZEN VAN DE GEWESTELIJKE GROEP MOETEN UITGEVOERD WORDEN.¹

1. Vervoer van en zorgen aan een verstikte of aan een drenkeling; aanvoer van zuurstof;
2. Ontploffing;
3. Persoon die in een lift is ingesloten;
4. Op een dak gevluchte persoon (inzonderheid wanneer het om een zwakzinnige gaat);
5. Bevrijding van een onder puin of afbraak bedolven persoon;
6. Bevrijding van een onder een voertuig (tram, vrachtwagen, enz...) geklemde persoon;
7. Dringend vervoer van een zieke en van een slachtoffer van een ongeval die zich op de openbare weg of op een openbare plaats bevindt;
8. Bevrijding van een geëlektrokuteerde persoon;
9. Bevrijding van een rioolwerker (verstikking in riool);
10. Ophalen van een persoon uit put, kanaal, vijver, enz.;
11. Belemmering op de rijweg, met gevaar voor personen of goederen;
12. Bevrijding van een persoon met een der ledematen geklemd in een machine;
13. Leegpompen van een kelder ingevolge overstroming of lekkage aan de waterleiding die onder de openbare weg geïnstalleerd is;
14. Interventie in een gebouw bij lekkage van schadelijke gassen;
15. Ontsnapping van stoom in een gebouw;
16. Oververhitte verwarmingsketel;
17. Luchtverversing van lokalen waar rook, gas, koudmakend mengsel is binnengedrongen;
18. Interventie voor een vliegtuig dat in moeilijkheden verkeert;
19. Interventie bij overstroming of ramp;
20. Neutralisering van een laag koolwaterstofverbinding of zuur;
21. Opsporen van een radioactieve bron die gevaar voor de bevolking kan opleveren (onder de voorwaarden in gemeen overleg vast te stellen door de Minister van Binnenlandse Zaken en van Volksgezondheid overeenkomstig de bepalingen van het K.B. van 28 februari 1963);
22. Onschadelijk maken of vernietigen (eventueel met medewerking van een imker) van wespen en bijennesten of -zwermen die gevaar meebrengen voor personen [M.O. van 17 februari 1970]².

¹ De opdrachten van de openbare brandweerdiensten zijn nu opgesomd in het K.B. van 7 april 2003, zie hoofdstuk X.

² Zie M.O. van 14 juli 1982.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 30 NOVEMBER 1967 BETREFFENDE DE OPRICHTING VAN DE GEWESTELIJKE GROEPEN VOOR BRANDBESTRIJDING.

Mijnheer de Gouverneur,

Naar luid van artikel 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, worden de gemeenten van elke provincie voor de algemene organisatie van de brandweerdiensten in gewestelijke groepen ingedeeld. De provinciegouverneur bepaalt de samenstelling van die groepen en wijst in iedere groep de gemeente aan die er het centrum van is, na de belanghebbende gemeenteraden te hebben geraadpleegd.

In voormeld artikel wordt eveneens bepaald dat een gewestelijke groep kan worden samengesteld uit gemeenten van verschillende provincies.

Anderzijds worden de brandweerdiensten bij het koninklijk besluit van 8 november 1967 (B.S 18.11.67), houdende voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand, in categorieën ingedeeld. Bij de bestudering van deze indeling heeft men vooral op het oog gehad :

- de snelheid en de doeltreffendheid van de hulpverlening in geval van brand op te voeren;
- voor grote schadegevallen voldoende versterking te verzekeren;
- de oordeelkundige spreiding van grotere en meer gespecialiseerde dotaties in materieel te verwezenlijken.

Onder gewestelijke groep dient te worden verstaan een geheel van geografisch gegroepeerde gemeenten, waarvan de bescherming om redenen van bezuiniging, doeltreffendheid en bevoegdheid, is toevertrouwd aan één van hen, die het centrum van de gewestelijke groep wordt genoemd en over een brandweerdienst beschikt, welke is uitgerust met het vereiste personeel en materieel om zijn taak behoorlijk te vervullen.

Onder het stelsel dat sedert het besluit van 15 maart 1935 betreffende de algemene organisatie van de brandweerdiensten van kracht werd, moest meermaals worden betreurd dat sommige gemeenten er vooral op uit waren overeenkomsten te sluiten met de gewestelijke groepscentra die de laagste bijdrage vroegen, zonder zich om de degelijkheid van de geboden bescherming te bekommeren.

Anderzijds waren er gemeenten die gewestelijk groepscentrum werden alleen om Rijkstoelagen te bekomen bij de aankoop van materieel en uitrusting, doch de andere gemeenten weinig of helemaal niet beschermden.

Dit zijn abnormale toestanden, welke moeten worden rechtgezet in het raam van maatregelen ter uitvoering van de wet van 31 december 1963.

Het hoeft geen betoog dat de gewestelijke groepen uit een zodanig aantal gemeenten moeten bestaan dat de centra van die groepen, dank zij de te storten bijdragen, over de voorgeschreven en in verhouding staande middelen beschikken om een doelmatige dienst te kunnen organiseren.

Er dient ook rekening mede gehouden te worden dat de snelheid van de hulpverlening een eerste vereiste is die moet worden gesteld en waaraan moet worden voldaan. Op elke plaats in het land zou een voertuig van de hulpdiensten in het merendeel der gevallen op afdoende wijze en binnen een minimumtijd moeten kunnen ingezet worden. Deze minimumtijd en derhalve ook de voor hulpverlening af te leggen weg, zouden moeten worden ingekort in de gewesten met grote bevolkingsdichtheid vermits er een rechtstreeks verband bestaat tussen die dichtheid en de diverse zetels (handel, nijverheid, cultuur, enz...) van de menselijke activiteiten.

Afgezien van de bepalingen vervat in het koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand, lijkt het mij toe dat om bij het vormen van de gewestelijke groepen de gewenste doelmatigheid te bekomen en binnen bepaalde begrotingsperken te blijven, de onderstaande fundamentele maatstaven in acht moeten worden genomen :

1. de gemeenten-gwestelijke groepscentra voor brandbestrijding moeten bij voorkeur worden gekozen uit die welke reeds een brandweerkorps bezitten;
2. iedere gemeente-gwestelijk groepscentrum moet zoveel mogelijk in het geografisch centrum van de groep gelegen zijn;

3. iedere gewestelijke groep moet een homogeen geheel vormen waarin geen tot een andere gewestelijke groep behorende enclave mag voorkomen;
4. bij het vastleggen van de grenzen van de gewestelijke groep moet rekening gehouden worden met de natuurlijke hindernissen, de verkeerswegen en de kunstwerken. In algemene regel en rekening houdend met die hindernissen, moeten de grenzen van de gewestelijke groep in beginsel derwijze worden bepaald dat de straal tussen een groepscentrum en de verst afgelegen bediende gemeenten niet minder dan 8 km bedraagt;
5. de afstand in vogelvlucht tussen een gewestelijk groepscentrum en om het even welke gemeente van die groep, mag niet meer dan 15 km bedragen, tenzij in uitzonderlijke gevallen of wanneer de bescherming van de gewestelijke groep wordt verzekerd door een korps met voldoende beroepspersoneel om een onmiddellijke eerste inzet te verzekeren. In dit geval mag de afstand evenwel niet meer dan 20 km bedragen;
6. wat het aantal gewestelijke groepen betreft, dient er mede rekening te worden gehouden dat :
 - volgens een verslag van de inspectie van de brandweerdiensten, het huidig aantal gewestelijke groepen (180) te hoog zou liggen;
 - hoe meer gewestelijke groepen er zijn hoe meer de eventuele Rijkstegemoetkoming zal versnipperd zijn en hoe hoger de door de beschermde gemeenten te betalen bijdrage zal liggen;
 - een te hoog aantal gewestelijke groepscentra moeilijkheden kan meebrengen voor de toewijzing van de radiotelefonie-frequenties (waarvan het aantal zeer beperkt is) door de Regie van Telegrafie en Telefonie.
7. het voormeld koninklijk besluit van 8.XI.67 behelst zeer nauwkeurige regelen in verband met de organisaties van de brandweerdiensten in de agglomeraties. Theoretisch vergt de rationele organisatie een enige brandweerdienst voor het ganse grondgebied van de agglomeratie. Zulks is trouwens het geval in tal van andere landen. Kan dergelijke eenheidsorganisatie niet worden tot stand gebracht, dan dient met de dwingende bepalingen van de artikelen 6 tot 10 van het koninklijk besluit van 8.XI.67 rekening te worden gehouden voor het afbakenen van de gewestelijke groepen. Er kan inderdaad niet worden gedoogd dat, binnen de agglomeraties, een deel van de bevolking beschermd wordt door een in manschappen en materieel degelijk uitgeruste dienst, terwijl andere het moeten stellen met diensten, welke verhoudingsgewijs kwalitatief en kwantitatief minder bedeed zijn.
 Indien de gemeenteoverheden nalaten de vereiste inspanning te doen, zal er geen rekening kunnen worden gehouden met het bestaan van een brandweerdienst in de gemeente om van deze een beroepscentrum te maken.
 Het ontgaat mij evenwel niet dat bepaalde uitzonderingen in sommige gevallen zullen moeten worden toegestaan teneinde bijzondere toestanden te kunnen regelen. Ik verzoek U daarop slechts in uiterste gevallen in te gaan.

De indeling van de brandweerdiensten in de categorieën X, Y en Z vergt nadere toelichting :

1. Groepscentrumgemeenten die over een brandweerdienst van categorie Y beschikken.

Zij zullen omzeggens “hoofdgroepscentra” zijn op het gebied van algemene organisatie van de brandweerdiensten. Daar de brandweerdiensten van deze categorie over meer personeel en materieel beschikken dan de gewone groepscentra, zullen zij, benevens de bescherming van hun eigen gewestelijke groep, ook als taak hebben ter versterking op te treden in de naburige gewestelijke groepen.

Het koninklijk besluit van 8.XI.67 heeft bij deze categorie ingedeeld :

- a) de brandweerdiensten die ressorteren onder een gemeentecentrum voor het eenvormig oproepstelsel [100];
- b) de brandweerdiensten die afhangen van de gemeenten: Oudenaarde, Veurne, Roeselare, Turnhout, Genk, Hoei, Oostende, La Louvière, Leuven, Sint-Niklaas (O. VI.).

U kunt mij eventueel voorstellen brandweerdiensten van andere dan de bovengenoemde gemeenten in deze categorie op te nemen. Het is echter niet aangewezen de centra Y te vermenigvuldigen, dit om reden van de weerslag die de oprichting van dergelijke centra zou meebrengen op de bijdrage te betalen door de gemeenten van de provincie.

Daar brandweerdiensten van de categorie Y reglementair moeten beschikken over meer uitgebreid materieel en over beroepspersoneel dat permanent een onmiddellijke eerste inzet kan verzekeren zodra alarm wordt gegeven, ligt het voor de hand dat een door dergelijke dienst beschermde gewestelijke groep groter moet zijn dan die van een gewoon gewestelijk centrum. In beginsel zou, voor dergelijke groep, de afstand in vogelvlucht tussen de groepscentrumgemeente en het centrum van de verst afgelegen gemeenten van de groep tussen 12 en 15 km moeten liggen. Anderzijds zou de door een dienst van categorie Y beschermde gewestelijke groep nagenoeg 100.000 inwoners moeten tellen, met dien verstande echter dat de bovenvermelde maatstaven inzake afstand moeten worden in acht genomen.

2. Groepscentrumgemeenten die over een brandweerdienst van categorie X beschikken.

Dit zijn de steden, waarnaar de vijf grote agglomeraties van het land worden genoemd. Hun taak zal drievoudig zijn :

- zij moeten hun eigen gewestelijke groep beschermen;
- zij moeten als Y-centrum ter versterking in de naburige gewestelijke groepen optreden;
- zij kunnen als bijkomende versterking optreden wanneer zich zeer grote schadegevallen voordoen of gevallen waarbij er bijzonder gevaar dreigt.

Uw aandacht wordt ook gevraagd voor het bijzonder vraagstuk betreffende de gemeenten die een brandweerdienst in stand houden zonder evenwel een gewestelijk groepscentrum te zijn.

Die gemeenten moeten, evenals de andere, in de door U samen te stellen gewestelijke groepen worden opgenomen.

Voor deze gemeenten zijn twee oplossingen mogelijk. Zij zijn ertoe gehouden (artikel 10 van de wet van 31.XII.63) :

- hetzij hun brandweerdienst met het nodige personeel en materieel in stand te houden (het koninklijk besluit van 8 november 1967 bevat aanwijzingen op dit stuk);
- hetzij een beroep te doen op de brandweerdienst van de gemeente die het centrum van de gewestelijke groep is, met betaling van de jaarlijkse forfaitaire bijdrage op dezelfde voet als de andere gemeenten van de gewestelijke groep.

Daar de hulp van de staat in de vorm van subsidies of afstand van materieel noodgedwongen tot het begrotingskrediet beperkt is, zou het niet opgaan dat de brandweerdiensten van de gemeenten uit sommige provincies bevoordeeld worden, ten nadele van die uit andere provincies, alleen maar omdat deze laatste, in tegenstelling tot de andere, een inspanning inzake rationalisering van de groepen hebben gedaan. Ik zal ten deze waken voor een rechtvaardige en billijke verdeling van de Rijkshulp.

Ik heb aan de inspectie van de brandweerdiensten opdracht gegeven zich ter beschikking van de provinciegouverneurs te houden om hen eventueel in hun taak bij te staan. U kunt dus, zodra U het wenst, een beroep doen op de voor uw provincie aangewezen inspecteur en, vanzelfsprekend, ook op de bevoegde dienst van het departement.

Mijns inziens zou het geraden zijn dat U mij het ontwerp tot vaststelling van de gewestelijke groepen in uw provincie voor advies onderwerpt, vooraleer U de bij de wet van 31 december 1963 voorgeschreven officiële procedure inzet. Zulks zou het onbetwistbaar voordeel bieden de eenheid van zienswijze op alle echelons van de administratieve hiërarchie te bevorderen en te voorkomen dat er dualiteiten zouden ontstaan in verband met het oprichten van groepen die aan twee of meer aaneengrenzende provincies palen. Tenslotte vestig ik uw aandacht op het feit dat het koninklijk besluit van 8 november 1967 in zijn artikel 25 bepaalt dat de lopende overeenkomsten ophouden uitwerking te hebben op 31 maart 1968, wat betekent dat op die datum de nieuwe organisatie tot stand moet zijn gebracht. Teneinde dit binnen de toegekende tijd te kunnen verwezenlijken, lijkt het mij aangewezen dat U aan de gemeenteoverheden die over de samenstelling van de gewestelijke groepen een advies moeten uitbrengen, een bepaalde termijn zoudt opleggen voor het verstrekken van hun antwoord.

LIJST VAN DE GEMEENTELIJKE GROEPSCENTRA

PROVINCIE ANTWERPEN :

Antwerpen, Mechelen, Geel, Turnhout, Boom, Edegem, Heist-op-den-Berg, Herentals, Hoogstraten, Lier, Mol, Westerlo, Westmalle, Willebroek, Wuustwezel.

AGGLOMERATIE BRUSSEL.

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT :

Leuven, Aarschot, Asse, Diest, Halle, Landen, Lennik, Londerzeel, Overijse, Tienen, Vilvoorde, Zaventem.

PROVINCIE WAALS-BRABANT :

Braine-l'Alleud, Jodoigne, Nivelles, Tubize, Wavre.

PROVINCIE WEST-VLAANDEREN :

Brugge, Kortrijk, Oostende, Roeselare, Veurne, Avelgem, De Haan, Diksmuide, Gistel, Harelbeke, Heuvelland, Ieper, Ingelmunster, Izegem, Knokke-Heist, Koksijde, Kuurne, Menen, Nieuwpoort, Oostkamp, Poperinge, Tielt, Torhout, Waregem, Zwevegem.

PROVINCIE OOST-VLAANDEREN :

Gent, Aalst, Oudenaarde, St-Niklaas, Aalter, Beveren-Waas, Deinze, Dendermonde, Eeklo, Gavere, Geraardsbergen, Lokeren, Maldegem, Merelbeke, Ninove, Ronse, Temse, Wetteren, Zelzate, Zottegem.

PROVINCIE HENEGOUWEN :

Charleroi, La Louvière, Mons, Tournai, Ath, Beaumont, Beloeil, Braine-le-Comte, Chimay, Enghien, Lessines, Leuze-en-Hainaut, Mouscron, Peruwelz, Quiévrain, Soignies, Thuin.

PROVINCIE LUIK :

Liège, Huy, Verviers, Aywaille, Bullange, Eupen, Hamoir, Hannut, Herve, Malmedy, Pepinster, Plombières, St-Vith, Theux, Waremme.

PROVINCIE LIMBURG :

Hasselt, Genk, Bilzen, Bree, Lommel, Heusden-Zolder, Leopoldsburg, Maaseik, Maasmechelen, St-Truiden, Tongeren

PROVINCIE LUXEMBURG :

Arlon, Marche-en-Famenne, Aubange, Bastogne, Bertrix, Bouillon, Erezee, Etalle, Houffalize, Neufchâteau, Paliseul, St-Hubert, Vielsalm, Virton.

PROVINCIE NAMEN :

Namur, Andenne, Basse-Sambre, Beauraing, Ciney, Couvin, Dinant, Eghezee, Florennes, Fosses-la-Ville, Gedinne, Gembloux, Philippeville, Rochefort, Yvoir.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 26 SEPTEMBER 1974 BETREFFENDE DE ORGANISATIE EN DE COORDINATIE VAN DE HULPVERLENING.

Aan de heren Provinciegouverneurs.

Ter kennisgeving :
Aan de heren Burgemeesters en schepenen.

Mijnheer de Gouverneur,

Bij recente branden, werd ter kennis gebracht dat niet altijd beroep werd gedaan op versterking, wat sommigen nochtans noodzakelijk achtten. Deze tekortkoming, welke ook de reden weze (bijkomende financiële lasten, vergissing bij de appreciatie van de belangrijkheid van de ramp, overdreven vertrouwen in de mogelijkheden van de tussenkommende dienst) kan niet geduld worden om reden van de ernstige gevolgen die dit met zich kan brengen zowel in verband met het redden van mensenlevens als met de bescherming van de goederen en de weerslag welke dit kan hebben op het sociaal vlak (werkloosheid bv.).

Het spreekt voor zich dat de organisatie van de brandweerdiensten en de uitrusting waarover zij beschikken niet voorzien zijn om hen toe te laten het hoofd te bieden aan alle mogelijkheden die zich kunnen voordoen. Daaruit volgt dat, wanneer het blijkt dat de middelen die moeten ingezet worden groter zijn dan deze waarover de tussenkommende brandweerdienst beschikt -hetzij in personeel, hetzij in materieel, - de betrokken overheid, de hoofden van de dienst alsook de leider van de operaties, tot plicht hebben beroep te doen op de versterking. Door zich te onthouden daartoe de nodige maatregelen te treffen nemen de belanghebbenden een verantwoordelijkheid die zeer zwaar zou kunnen uitvallen.

Hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 8 november 1967 is trouwens bijna in zijn geheel gewijd aan versterking en aan de coördinatie van de hulpverlening in geval van brand. Teneinde elke dubbelzinnigheid omtrent de interpretatie van de beschikkingen vervat in dit hoofdstuk te vermijden, herinner ik hierna aan de verschillende mogelijkheden :

I. - Wanneer een brand uitbreekt in een autonome gemeente, gewoonlijk genoemd "gemeente C" en wanneer de brandweerdienst van deze gemeente niet beschikt over de nodige middelen om zo vlug mogelijk het schadegeval te overmeesteren, dient beroep gedaan te worden op de gemeente groepscentrum bij dewelke de autonome gemeente geïntegreerd is.

De brandweerdienst van de gemeente groepscentrum mag in principe niet weigeren tussen te komen. De kosten van deze tussenkomst in versterking zijn geregeld overeenkomstig de modaliteiten voorzien door de omzendbrief van 26 oktober 1972.

Indien de versterking van de brandweerdienst van de gemeente groepscentrum niet voldoende is doet de officier die deze versterking leidt en onmiddellijk de leiding van de operaties neemt, beroep op andere versterking op de wijze zoals aangeduid onder II hierna.

Het volstaat, in dit opzicht eraan te herinneren dat alle tussenkommende diensten in geval van schadegeval geplaatst worden onder het bevel en de bewaking van de burgemeester van de gemeente van de plaats van het schadegeval en dat deze magistraat zelfs rechtstreeks de maatregelen kan treffen welke de toestand vereist.

II. - In geval van brand in een gemeente vallend in een regionale groep en beschermd door de brandweerdienst van de gemeente groepscentrum, heeft het hoofd van de operaties de mogelijkheid, volgens de belangrijkheid van het schadegeval en de in te zetten middelen, beroep te doen :

hetzij op een andere nabijgelegen brandweerdienst ;
hetzij op een brandweerdienst Y of X, die het meest nabijgelegen is (of gelijktijdig op de twee);
hetzij op de permanente eenheden van de civiele bescherming (mobiele kolonnes);

De tussenkomst in versterking van een gemeente gelegen in een andere gemeente dan deze van het schadegeval, niet gedekt zijnde door de jaarlijkse en forfaitaire bijdrage, kan aanleiding geven tot de terugbetaling van de veroorzaakte kosten op basis van wat voorzien is in de omzendbrief van 26 oktober 1972, ten ware er tussen de betrokken gemeenten een akkoord getroffen werd van kosteloze onderlinge bijstand.

De dienst X of Y in versterking opgeroepen kan in principe niet weigeren tussen te komen.

Krachtens de termen van het koninklijk besluit van 8 november 1967 is de mogelijkheid beroep te doen op de permanente eenheden van de civiele bescherming in aanmerking genomen in geval van belangrijk schadegeval. Deze beschikking dient niet geïnterpreteerd te worden in een beperkende zin. Er kan beroep gedaan worden op deze eenheden van zodra de brand belangrijke verhoudingen zou kunnen aannemen, bij gebrek aan de aangestelde middelen om ze te bestrijden, middelen welke de genoemde eenheden wel zouden kunnen verstrekken. Daaruit vloeit voort dat het beroep op deze zou kunnen gedaan worden zonder dat voorafgaandelijk andere brandweerdiensten gealarmeerd zouden zijn. Dit zou het geval kunnen zijn voor wateraanbreng, het gebruik van speciale middelen of producten, de noodwendigheid van hulptransportmiddelen tussen het waterpunt en het schadegeval enz. Er zou eveneens kunnen beroep gedaan worden op deze permanente eenheden zonder de tussenkomst in te roepen van andere brandweerdiensten, wanneer ze tamelijk kort bij het schadegeval gelegen zijn.

In het kader van hun wettelijke zending komen de permanente eenheden in principieel kosteloos op.

III. - Het koninklijk besluit van 8 november 1967 stipt aan dat in geval van brand in een instelling geplaatst onder speciaal toezicht, de gealarmeerde dienst onmiddellijk de tussenkomst uitlokt van de brandweerdienst van de gemeente groepscentrum, van de brandweerdienst X of Y ter versterking voorzien (d.w.z. de dichtstbijgelegen) en van de permanente eenheid van de civiele bescherming.

Kunnen naar mijn oordeel beschouwd worden als instellingen onder speciaal toezicht : de instellingen die een groot publiek ontvangen (grote magazijnen, jaarbeurzen, tentoonstellingen, spektakelzalen, banken en bestuursgebouwen, vergader- en conferentiezalen, hotels, restaurants, bibliotheken, musea, overdekte zwembaden, danszalen, schoolinstellingen, kinderkribben, tehuizen voor gehandicapten en ouderlingen, hospitaal-instellingen, campings en caravannings, de gebouwen ten behoeve van bureaus, de hoge gebouwen en de industriële etablissementen.

Wanneer aan een brandweerdienst gemeld wordt dat een schadegeval zich heeft voorgedaan in een van deze instellingen, en wanneer ingevolge van de ontoereikendheid van de inlichtingen verstrekt door de oproepen, een verkenning van de plaats noodzakelijk blijkt teneinde de nodige maatregelen te nemen, is er niets dat de officier-hoofd van de operaties belet de brandweerdiensten en de diensten van de civiele bescherming die zouden kunnen tussenkomen in versterking in staat van alarm te plaatsen en de golfengten te bepalen die hij zal gebruiken voor de radiofonische mededelingen met deze dienst.

*
* *
*

De hiervoren herinnerde beschikkingen zijn slechts toepasselijk in geval van brand. Voor de andere omstandigheden, zoals overstromingen, instortingen, ontploffingen, dijkbreuken, accidentele uitstortingen van koolwaterstoffen en zuren, verontreinigingen, nucleaire ongevallen, enz. zijn de hulpverlening, de versterking en de coördinatie der operaties geregeld door het koninklijk besluit van 23 juni 1971 (B.S. 24.07.1971). De gealarmeerde brandweerdiensten dienen wel te verstaan tussen te komen en alle nodige maatregelen te treffen om bij voorrang de in nood verkerende personen ter hulp te komen. In elk geval is de officier die de hulpverlening leidt gehouden de plaatselijke overheid en de permanente eenheden van de civiele bescherming te alarmeren, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van de [100]. De oproepnummers van de permanente eenheden en de provinciale bureaus van de civiele bescherming zijn hernomen in de omzendbrief van mijn achtbare voorganger van 30 mei 1968. Het is eveneens mogelijk dat de permanente eenheden kunnen gealarmeerd worden per radio.

Bij onderzoeken uitgevoerd na een schadegeval is het dikwijls gebleken dat de brandweerdiensten in versterking opgeroepen tussengekomen zijn met oud vervallen of niet aangepast materieel of nog onvoldoend personeel.

Zonder twijfel is de reorganisatie van de brandweerdiensten, begonnen einde 1967, nog ver van voleindigd ; zij is nochtans reeds zo ver gevorderd dat het merendeel van de diensten X of Y op het huidige ogenblik bij machte zijn tussen te komen met machtige strijdmiddelen tegen het vuur.

Er dient derhalve alles in het werk gesteld opdat de brandweerdiensten die in interventie opgeroepen zijn de maximale hulp zouden aanbrengen die ze kunnen leveren.

Ik verzoek U, Mijnheer de Gouverneur, wat voorafgaat ter kennis te brengen van de lokale overheid van uw provincie langs het Bestuursmemoriaal om.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 5 APRIL 1976 BETREFFENDE DE SAMENVOEGING VAN DE GEMEENTEN EN DE AFSCHAFFING VAN DE RANDFEDERATIES. SAMENSTELLING VAN DE GEWESTELIJKE GROEPEN VOOR BRANDBESTRIJDING.

Aan de heren Provinciegouverneur.

Mijnheer de Gouverneur,

Het is U bekend dat de samenvoegingen van gemeenten en de afschaffing van de randfederaties een grote terugslag zullen hebben op de organisatie van de brandweerdiensten.

Naar verluid van artikel 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, worden de gemeenten van elke provincie voor de algemene organisatie van de brandweerdiensten in gewestelijke groepen ingedeeld. De provinciegouverneur bepaalt de samenstelling van de groepen en wijst in iedere groep de gemeente aan die er het centrum van vormt.

Ik herinner u eraan dat voornoemd artikel eveneens bepaalt dat een gewestelijke groep kan zijn samengesteld uit gemeenten van verschillende provincies.

De organisatie waarin werd voorzien bij toepassing van die bepaling en van het koninklijk besluit van 8 november 1967, houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand, heeft over het geheel voldoening geschonken in het operationele vlak.

Het is thans nodig een nieuwe indeling van de samengevoegde gemeenten in gewestelijke groepen te bestuderen derwijze dat de bescherming van de bevolking zonder hiaat zo degelijk mogelijk kan worden verzekerd van 1 januari 1977 af, datum waarop de nieuwe gemeenten effectief tot stand komen.

Onder gewestelijke groep moet worden verstaan een aantal geografisch gegroepeerde gemeenten waarvan de bescherming om operationele, bezuinigings- en doeltreffendheidsredenen wordt toevertrouwd aan een dezer, die groepscentrumgemeente wordt genoemd en die beschikt over een brandweerdienst voorzien van het nodige personeel en materieel.

Bij de organisatie van de brandbestrijding is de snelheid waarmee de hulpverlening op gang komt, het allereerste in aanmerking te nemen criterium.

Ter zake, kan bezwaarlijk een algemene regel worden bepaald. Het enige richtsnoer moet zijn dat de hulpverleningsvoertuigen in de kortst mogelijke tijd kunnen worden ingezet.

Die minimumtijd en bijgevolg ook de door de voertuigen af te leggen afstand zouden in de streken met een grote bevolkingsdichtheid moeten worden beperkt aangezien er, in de meeste gevallen, een relatie bestaat tussen die dichtheid en de te dekken risico's.

In dat verband lijken mij sommige principes zoveel mogelijk in acht genomen te worden :

1. In sommige gemeenten moet de oprichting van nieuwe brandweerdiensten vermeden worden.
2. De in een samengevoegde gemeente bestaande brandweerdiensten moeten geïntegreerd worden, hetgeen niet betekent dat zij moeten verdwijnen. De overheden van de samengevoegde gemeenten kunnen immers zeer goed beslissen brandweer-"bijposten" te behouden, wat mij trouwens in talloze gevallen wenselijk lijkt.
3. Elke groepscentrumgemeente is zo veel mogelijk gelegen in het geografisch centrum van de gewestelijke groep die zij beschermt.
4. Elke gewestelijke groep vormt een homogeen geheel waarin geen van een andere gewestelijke groep deel uitmakende enclaves mogen voorkomen. Een gemeente mag evenmin zo worden gesplitst dat zij door twee of meer groepscentrumgemeenten zou worden beschermd.
5. Voor de vaststelling van de grenzen van een gewestelijke groep moet zoveel mogelijk worden rekening gehouden met sommige geografische hindernissen, met de bestaande verkeerswegen en met de kunstwerken.
6. De afstand in vogelvlucht tussen een centrum van gewestelijke groep en de verst afgelegen gemeente van die groep mag niet meer dan 12 km bedragen, behoudens uitzonderlijke gevallen.

Het behoud of de oprichting van "bijposten" in deze of gene sector van de gewestelijke groep kan dienaangaande een oplossing brengen.

Naar aanleiding van de oprichting van de nieuwe gewestelijke groepen zou de indeling van sommige brandweerdiensten kunnen worden herzien (categorieën X, Y, Z, autonome gemeenten).

Het spreekt vanzelf dat de samenvoeging van gemeenten de verdwijning tot gevolg zal hebben van autonome diensten die - ik herhaal het - zullen kunnen behouden worden als "bijposten" geïntegreerd in de brandweerdienst van de groepscentrumgemeente, en zelfs als "bijpost" van een brandweerdienst van een autonome gemeente.

Voor het overige blijven de bepalingen van de wet van 31 december 1963 en van het K.B. van 8 november 1967 van toepassing.

Het departement zal te gepasten tijde de reglementaire bepalingen nemen die onontbeerlijk zijn voor het regelen van de algemene problemen zoals die betreffende het vrijwilligers- en beroepspersoneel, de overdracht van de kazernementen en van het materieel.

Om de continuïteit van de hulpverlening te waarborgen is het in de eerste plaats vereist dat de studie omtrent de nieuwe gewestelijke groepen door uw diensten wordt aangevat met de eventuele hulp van de inspectie van de brandweerdiensten, opdat eind mei een eerste vergadering op het departement zou kunnen worden gehouden.

De concrete voorstellen die U gelieve te onderzoeken zullen gewis problemen aan het licht brengen zodat het geboden zal zijn passende oplossingen te zoeken.

Die handelwijze biedt voorts beslist het voordeel dat een zo ruim mogelijke eenheid van zienswijzen in deze belangrijke aangelegenheid kan worden bereikt en dat dualiteiten kunnen worden vermeden bij de samenstelling van gewestelijke groepen in de randgebieden van aaneengrenzende gemeenten.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 13 AUGUSTUS 1976 BETREFFENDE DE SAMENVOEGING VAN GEMEENTEN. - SAMENSTELLING VAN DE GEWESTELIJKE BRANDWEERGROEPEN. - OVERGANGSMAATREGELEN.

Bij mijn omzendbrief dd. 5 april 1976, kenmerk ORG/SP/2952, verzocht ik U, in het raam van de aanstaande oprichting van de nieuwe samengevoegde gemeenten, een nieuwe indeling van de gemeenten in gewestelijke brandweergroepen te bestuderen derwijze dat de bescherming van de bevolking zonder hiaat zo degelijk mogelijk kan worden verzekerd van 1 januari 1977 af, datum waarop de nieuwe gemeenten effectief tot stand komen. Bij dezelfde gelegenheid werden de maatstaven aangeduid die, mijns inziens, in dit geval in aanmerking moeten worden genomen.

Uit de contacten tussen mijn administratie en uw afgevaardigden samen met de inspectie van de brandweerdiensten, is de noodzaak gebleken dat er onverwijld overgangsmatregelen moeten getroffen worden en dat U te dien einde gewestelijke groepen zoudt samenstellen voor de duur van één jaar.

Die voorlopige groepen kunnen worden samengesteld rekening gehouden met de navermelde organisatieregelen.

1. Algemeen.

Voor de samenstelling van een gewestelijke groep is er ten minste één centrumgemeente en één beschermde gemeente of één autonome gemeente nodig. Er dient aangestipt dat een "autonome gemeente" een gemeente is die voor haar eigen bescherming inzake brandweer instaat. Zij wordt eveneens "gemeente die geen groepscentrum is" genoemd.

Ingeval een gewestelijke groep uitsluitend uit autonome gemeenten is samengesteld, moet één hiervan als groepscentrum worden aangewezen.

De huidige gemeenteraden moeten voor de samenstelling van die voorlopige gewestelijke groepen door uw toedoen worden geraadpleegd.

Anderzijds moeten de nieuwe gemeenteraden in de loop van 1977 worden geraadpleegd met het oog op de samenstelling van de definitieve gewestelijke groepen.

2. Gemeenten die geen groepscentrum zijn.

De nieuwe gemeente, die geen groepscentrum is en die, op het ogenblik van de samenvoeging, op haar grondgebied over één of meer brandweerdiensten beschikt, behoudt voorlopig en tot de dag waarop de nieuwe gemeenteraad dienaangaande definitief uitspraak zal hebben gedaan, een autonome brandweerdienst, welke, volgens het geval, uit een of meer vroegere diensten bestaat.

In de meeste gevallen zal het door bedoelde dienst te beschermen nieuwe grondgebied uitgestrekter zijn dan het thans beschermde gebied.

De betrokken brandweerdienst zal vanaf 1 januari 1977 vermoedelijk geen voldoende doeltreffende bescherming kunnen verzekeren. Hij zal dus waarschijnlijk veelvuldig een beroep moeten doen op de brandweerdienst van de groepscentrumgemeente.

Derhalve zal overeenkomstig de geest van art. 24 van het K.B. van 8 november 1967 een jaarlijkse en forfaitaire bijdrage worden geëist van de betrokken gemeenten. Die bijdrage zal beperkt worden tot het jaar 1977 en zal uiteraard minder hoog zijn dan die welke van de andere beschermde gemeenten wordt gevraagd.

Het spreekt vanzelf dat de huidige of toekomstige autonome gemeente, waarvan het grondgebied door de samenvoegingen onaangeroerd is gelaten die bijdrage niet zal betalen. Het betreft dus de gemeente die ongewijzigd is gebleven na de samenvoegingen; dit geldt eveneens voor de nieuwe autonome gemeente die uitsluitend uit vroegere autonome gemeenten is samengesteld.

In loop van het jaar 1977 zal de nieuwe gemeenteraad moeten beslissen over het behoud of de afschaffing van zijn brandweerdienst die, in de eerste onderstelling met het nodige personeel en het nodige materieel zal moeten uitgerust worden.

3. Officier van de dienst.

Bij het begin van de overgangperiode van één jaar, welke voor de reorganisatie van de gewestelijke groepen is bepaald, is het geboden de kwestie van de bevelvoering over de brandweerdiensten te regelen.

Daar de installatie van de gemeenteraden waarschijnlijk op 1 januari 1977 zal plaatshebben en de werking van de brandweerdiensten op geen enkel ogenblik hinder mag ondervinden, is het vereist dat

voor de periode begrepen tussen 1 januari 1977 en de datum van installatie van de gemeenteraad een regeling wordt getroffen.

Tot op de datum van de installatie van de gemeenteraad blijft de huidige organisatie van de brandweerdiensten -en inzonderheid de bevelvoering bij de operaties - behouden. Tijdens zijn installatievergadering voorziet de gemeenteraad in de bevelvoering over de brandweerdienst waarbij hij het best de navolgende objectieve maatstaven in acht neemt; als de nieuwe gemeente beschikt over een brandweerdienst, gevormd door twee of meer vroegere diensten, zou het bevel over het geheel van die diensten moeten toevertrouwd worden aan de beroepsofficier-hoofd van de brandweerdienst van de hoogste categorie. Bij gelijke categorie zou het bevel aan de beroepsofficier-hoofd van de dienst, die de hoogste graad bekleedt, moeten worden opgedragen; bij gelijke graad, zou de beroepsofficier hoofd van de dienst, die de grootste graadanciënniteit heeft, het bevel moeten voeren. Dezelfde regel zou mutatis mutandis gelden wanneer het uitsluitend vrijwilligers-brandweerdiensten betreft.

De officier-hoofd van de dienst zal, in voorkomend geval, de voorzieningen treffen die nodig zijn om de respectieve interventiezone van elk der vroegere diensten af te bakenen, zulks onverminderd de bevoegdheden van de burgemeester.

Ten slotte moet worden aangestipt dat de brandweerdienst van de nieuwe gemeente in geval van integratie van verschillende brandweerdiensten zal behoren tot de categorie van de voorheen belangrijkste brandweerdienst. Hiervoor zal, indien nodig, een reglementaire tekst worden uitgewerkt.

De gemeenten die thans groepscentra zijn en die autonome gemeenten mochten worden ten gevolge van de samenvoelingen zullen voor de financiële Staatshulp bij de aankoop van brandweermaterieel opgenomen blijven in de door het departement opgemaakte programmatie inzake materieel en derhalve die Rijkstegemoetkoming blijven genieten, doch voortaan naar rata van 50 %.

Ziedaar de zin waarin de maatregelen betreffende de brandweerdiensten moeten worden getroffen. Het spreekt vanzelf dat de inspectie van de brandweerdiensten U de nodige medewerking daartoe zal verlenen. Het ligt in mijn bedoeling op het einde van de maand augustus een vergadering te beleggen waartoe U zal worden uitgenodigd en waarop de eventueel niet opgeloste problemen en de suggesties, die U mocht voorleggen, zullen worden behandeld.

U gelieve, Mijnheer de Gouverneur, deze omzendbrief ter kennis van de gemeenten te brengen, hem in het *Provincieblad* te doen publiceren en mij twee exemplaren van de aflevering, waarin hij is opgenomen, te bezorgen.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 30 AUGUSTUS 1976 BETREFFENDE DE BRANDPREVENTIE IN DE INZAKE BRANDWEER AUTONOME GEMEENTEN VAN EEN GEWESTELIJKE BRANDWEERGROEP.

Toepassing van artikel 22 van het koninklijk besluit van 8 november 1967, houdende, voor de vrede-tijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand.

Mijnheer de Gouverneur,

Ik ben tot de vaststelling gekomen dat, wanneer het om brandpreventie gaat inzake brandweer autonome gemeenten van een gewestelijke brandweer-groep, het bepaalde bij bovenvermeld artikel 22 niet overal en niet steeds op dezelfde en juiste wijze geïnterpreteerd en toegepast wordt.

Om dit te verhelpen en alle misverstanden weg te werken, heb ik het nuttig geacht de zaken ten deze duidelijk te stellen.

Op grond van het bepaalde bij artikel 3, 5de van titel XI van het decreet 16-24 augustus 1790 betreffende de rechtelijke organisatie, hebben de gemeentelijke autoriteiten de wettelijke verplichtingen om de brandvoorkoming en de brandbestrijding op hun grondgebied te verzekeren.

In de beschermde gemeenten van een gewestelijke groep worden die taken waargenomen door de brandweerdienst van de groepscentrumgemeente ; hiervoor dragen die gemeenten een forfaitaire en jaarlijkse bijdrage af.

De inzake brandweer autonome gemeenten van de gewestelijke groep, die hun brandweerdiensten hebben behouden (art. 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming), staan zelf in voor eigen brandbeveiliging d.w.z. voor de brandvoorkoming en de brandbestrijding op hun grondgebied.

Indien deze gemeenten niet bij machte zijn, o.a. bij gebrek aan voldoende of adequate middelen om de taak van brandvoorkoming tot een goed einde te brengen, kunnen zij, zoals artikel 20 dit bepaalt voor de hulpverlening in geval van brand, zich tot de brandweerdienst van de groepscentrumgemeente wenden, die aan dit verzoek, mits betaling, het nodige gevolg moet geven.

Vermits de inzake brandweer autonome gemeenten (zogenaamde C-gemeenten) buiten de tarifieringssysteem vallen, is het duidelijk dat de tussenkomsten van de brandweerdienst van de groepscentrumgemeente ingevolge het bepaalde bij artikel 22 van bovenvernoemd K.B. van 8.11.1967, door de hulpontvangende C-gemeenten moeten worden vergoed. De toe te passen tarieven zijn aangeduid in de omzendbrieven van 20 oktober 1972, 14 mei 1973 en 26 februari 1974 waarbij onderrichtingen worden verstrekt betreffende de financiële aspecten voor sommige interventies van de brandweerdiensten.

U gelieve, Mijnheer de Gouverneur, dit rondschrijven onverwijld ter kennis te brengen van de belanghebbende gemeentebesturen.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 22 DECEMBER 1978 BETREFFENDE DE ALGEMENE ORGANISATIE VAN DE BRANDWEERDIENSTEN. KONINKLIJK BESLUIT VAN 2 OKTOBER 1978.¹

Mijnheer de Gouverneur,

In het Belgisch Staatsblad van 7 december 1978 werd het koninklijk besluit van 2 oktober 1978 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand, bekendgemaakt.

Hierbij gaat een exemplaar van de gecoördineerde tekst van laatst bedoeld koninklijk besluit (bijlage 1).

Met het oog op een correcte uitvoering van de nieuwe bepalingen, acht ik het nuttig U de volgende toelichtingen te verstrekken :

1. Vooruitgeschoven posten (vroegere art. 6 tot 10, nieuw art. 6).

Het koninklijk besluit van 8 november 1967 voorzag in de vestiging van vooruitgeschoven posten in de bij ministerieel besluit afgebakende agglomeraties inzake brandweer. De samenvoegingen van gemeenten hebben geleid tot de vorming van entiteiten waarin zowel zones met het karakter van een stedelijke agglomeratie als zones met een veel geringere woningdichtheid voorkomen.

De uitbreiding van industriezones buiten de stedelijke zones brengt voorts een concentratie van grote risico's met zich in de plattelands- of semi-plattelandsgebieden. Het was derhalve voor de bescherming tegen brandgevaar niet meer verantwoord een onderscheid te maken tussen de gemeenten naargelang zij al dan niet behoren tot een zone die inzake brandweer als agglomeratie wordt bestempeld. Dat begrip werd dus terzijde gelaten en voortaan worden vooruitgeschoven posten gevestigd overal waar de doeltreffendheid van de hulpverlening zulks vereist.

De uitrusting van de vooruitgeschoven posten met personeel en materieel zal voornamelijk afhangen van de rol welke die posten moeten vervullen bij de organisatie van de hulpverlening, rekening houdend met de grootte van de risico's die bestaan in de zone waar de posten zijn gevestigd, met de frequentie en de aard van de interventies die zij moeten uitvoeren, en met de statistische curve van de evolutie van deze interventies. Ten einde oplossingen mogelijk te maken welke aan elk specifiek geval zijn aangepast, stellen de nieuwe bepalingen van het koninklijk besluit geen algemene regel ter zake vast.

Het spreekt vanzelf dat de reden van bestaan van een vooruitgeschoven post is : de mogelijkheid geven aan een ploeg voor eerste interventie om op de plaats van de brand aan te komen in een tijd die korter is dan die welke nodig zou zijn om vanuit het centraal kazernement die plaats te bereiken. In elk geval moet de vooruitgeschoven post op zijn minst voor het uitrukken, in de kortst mogelijke tijd, van een autopomp met het nodige bedienend personeel kunnen instaan.

Voor zover een dergelijke ploeg voor eerste interventie onmiddellijk versterking krijgt voor elke actie van enige omvang, kan zij bijdragen tot een betere bescherming, inzonderheid van de randzones van de gewestelijke groep. Ten aanzien van de als beroepsdienst bestempelde brandweerdiensten en om de installatie van vooruitgeschoven posten te vergemakkelijken en tevens de werkingskosten ervan te beperken, geeft het nieuw koninklijk besluit hun de mogelijkheid een beroep te doen op vrijwilligerspersoneel voor sommige posten (art. 2, a) en 6, derde lid, van het koninklijk besluit).

Het is de taak van de gemeenteverhuden waarvan de betrokken brandweerdienst afhangt, om volgens de behoeften te oordelen welke soort opdrachten aan elke vooruitgeschoven post moeten worden toegekend en te bepalen wat daartoe aan personeel en aan materieel vereist is.

Elke beslissing terzake moet door de gemeenteraad worden genomen en aan de goedkeuring van de gouverneur van de provincie worden onderworpen. Als de vooruitgeschoven post door een gemeente-gewestelijk groepscentrum moet worden gevestigd op het grondgebied van een andere gemeente, dient de gemeenteraad van laatstbedoelde gemeente in elk geval te worden geraadpleegd. Wordt een beroep gedaan op vrijwilligerspersoneel in het raam van een als beroepsdienst bestempelde brandweerdienst, dan moeten de bepalingen betreffende dat personeel een bijlage bij het organiek reglement vormen.

¹ Zie ook M.O. van 16 september 1971 in hoofdstuk III.

2. Materieel (art. 4).

Het materieel van de brandweerdiensten vermeld in bijlage 2 van het koninklijk besluit van 8 november 1967, moet voortaan beantwoorden aan de criteria welke door de Minister van Binnenlandse Zaken worden vastgesteld. Daarom moet elke aankoop van nieuw of tweedehandsmaterieel, in afwachting van de vaststelling van die criteria, geschieden in overeenstemming met de technische notities opgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken.

3. Leiding van de operaties en versterkingen (vroegere art. 14, 15, 16, 20 - nieuw art. 14).

Het koninklijk besluit van 8 november 1967 vermeldde uitdrukkelijk de diensten die ter versterking dienden opgeroepen te worden. Het is gebleken dat die strakke regelen, welke in het algemeen dienstig zijn, niet beantwoorden aan de werkelijke noodwendigheden bij sommige interventies.

Voortaan is een ruimere beoordelingsvrijheid gelaten aan de leider van de operaties om de nodige versterkingen op te roepen wanneer hij niet over passende of voldoende middelen beschikt. Als de omstandigheden het dringend wettigen zal hij dus kunnen afwijken van de algemene regel die eist, enerzijds, dat de autonome gemeente het centrum van de gewestelijke groep waarvan zij deel uitmaakt ter versterking oproept, en anderzijds, dat het groepscentrum de dichtstbij gelegen dienst X of Y oproept.

Aangestipt moet worden dat als de versterking verschaft wordt door een gemeente die geen forfaitaire som tot dekking van de interventies per versterking ontvangt overeenkomstig het koninklijk besluit van 10 oktober 1977 tot vaststelling van de normen voor het bepalen van de forfaitaire en jaarlijkse bijdrage bedoeld in artikel 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, de kosten betreffende de interventie van die gemeente gefactureerd moeten worden aan de gemeente die inzake brandweer territoriaal verantwoordelijk is, dit is, naargelang het geval, aan de gemeente gewestelijk groepscentrum of aan de autonome gemeente.

Voorts is het wenselijk, om de waarborg te hebben dat de opgeroepen brandweerdienst de overeenkomstige versterkingen zendt, dat vooraf een overeenkomst tussen de betrokken gemeenten wordt gesloten.

Ten aanzien van de leiding van de operaties bepaalt het koninklijk besluit dat zij wordt uitgeoefend door de officier of de onderofficier met de hoogste graad of de grootste anciënniteit in dezelfde graad. De beroepsofficier heeft voorrang op de officier-vrijwilliger, ongeacht hun respectieve graden; hetzelfde geldt voor de beroepsonderofficier ten opzichte van de onderofficier-vrijwilliger.

De nieuwe bepalingen houden rekening met de mogelijkheid van interventies geleid door onderofficieren. Niettemin is de aanwezigheid van een officier ten zeerste gewenst en zelfs onontbeerlijk voor elke brand van enige omvang. Ingeval een aanvraag om versterking wordt gericht aan een dienst X of Y, zal deze daarom, voor zover mogelijk, ervoor zorgen dat een beroepsofficier ter plaatse wordt gezonden telkens als de ernst van de brand en de aard van de gevraagde versterking zulks rechtvaardigen.

Het bovenstaande mag wel te verstaan geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van de burgemeester en van de gouverneur van de provincie.

4. Gebouwen, gebouwencomplexen of installaties waar zeer grote gevaren bestaan (opgeheven vroeger art. 17, nieuw art. 15).

De toepassing van het vroeger artikel 17 betreffende de inrichtingen die onder speciale waakzaamheid vallen, is op bepaalde moeilijkheden gestuit. Men kan immers niet zomaar op algemene wijze categorieën van inrichtingen aanduiden waarin het geringste incident de aanwending van uitzonderlijk belangrijke interventiemiddelen zou vereisen. De noodzakelijkheid van een dergelijke aanwending hangt in feite af van een groot aantal factoren die van elke inrichting een bijzonder geval maken.

Het blijft niettemin onontbeerlijk alle maatregelen te treffen om een doeltreffende en snelle actie in de hand te werken bij branden welke ernstige gevolgen zouden kunnen hebben ; daarbij moet vermeden worden al te veelvuldig een beroep te doen op de diensten X en Y en op de permanente eenheden van de civiele bescherming.

Met dat doel moeten voorafgaande interventieplannen worden opgemaakt. Iedere burgemeester duidt, na ruggespraak met de bevoegde brandweerdienst, de gebouwen, gebouwencomplexen of

installaties aan die, in zijn gemeente, wegens de zeer ernstige gevaren van zulke aard zijn dat zij de toepassing van het nieuwe artikel 15 van het koninklijk besluit wettigen. De territoriaal bevoegde brandweerdienst zal een plan van elke inrichting opmaken met aanduiding van de gevaarlijke plaatsen, de toegangen, de waterwinplaatsen en de middelen die moeten worden aangewend om een eventuele brand onder controle te krijgen. Uitgaande van de aldus verrichte studie en van de middelen waarover de lokale brandweerdienst beschikt, zal het plan de versterkingen welke dienen opgeroepen te worden alsmede de modaliteiten daarvan bepalen.

Het ontwerp-interventieplan moet vervolgens de instemming krijgen van de burgemeester van de betrokken gemeente, welke aldus in staat zal zijn te beoordelen of de betrokken inrichting werkelijk moet onderworpen worden aan de toepassing van het nieuwe artikel 15.

In bevestigend geval wordt het door de burgemeester definitief vastgestelde interventieplan, na ruggespraak met al de betrokken hulpverleningsdiensten, aan die diensten, aan de gouverneur van de provincie en aan de inspecteur van de brandweerdiensten medegedeeld.

5. Bijzondere overeenkomsten (nieuw artikel 20).

Wegens de uitgestrektheid van de nieuwe gemeentelijke entiteiten als gevolg van de samenvoegingen, kan het gebeuren dat sommige delen van een gewestelijke groep betrekkelijk ver van het groepscentrum liggen en dicht bij een andere brandweerdienst zijn gelegen.

Ter versterking van de bescherming van die gebiedsdelen, kan luidens artikel 20 een overeenkomst tussen de groepscentrumgemeente en een andere gemeente, die een brandweerdienst bezit, worden gesloten. Die overeenkomst kan bepalen dat de dichtstbij gelegen brandweerdienst een eerste interventieploeg moet zenden in afwachting dat de territoriaal bevoegde brandweerdienst ter plaatse komt. Zij mag immers niet indruisen tegen de wettelijke en reglementaire organisatie van de brandweerdiensten, wat betekent dat de groepscentrumgemeente de verantwoordelijkheid behoudt voor de bescherming van het hele grondgebied van haar gewestelijke groep. De overeenkomst, welke aan de goedkeuring van de gouverneur van de provincie moet worden onderworpen, zal onder meer de modaliteiten van de interventie en van de terugbetaling der kosten regelen.

6. Diverse bepalingen.

Bij artikel 23bis² van het koninklijk besluit van 8 november 1967 wordt een raadgevend comité voor de brandweer ingesteld dat advies zal uitbrengen over de kwesties van technische en operationele aard die hem worden voorgelegd.

In de bijlage bij hetzelfde besluit is voortaan de graad van opperadjutant in de centra X opgenomen.

Tenslotte is het koninklijk besluit van 20 juli 1972 tot vaststelling van de geschiktheids- en bekwaamheidscriteria alsmede de benoembaarheids- en bevorderingsvoorwaarden voor de officieren van de gemeentelijke brandweerdiensten aangepast om rekening te houden met de afschaffing van de agglomeraties inzake brandweer. Een gecoördineerde tekst van dat koninklijk besluit gaat hierbij (bijlage 2).

U gelieve deze omzendbrief in het *Provincieblad* te doen opnemen.

² Het artikel 23bis is opgeheven door het K.B. van 31 augustus 1993 dat het Raadgevend Comité van de Brandweer opricht.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 14 JULI 1982 BETREFFENDE DE Vernietiging van WESPENNESTEN EN ONSCHADELIJK MAKEN VAN BIJENZWERMEN DIE GEVAAR VOOR PERSONEN KUNNEN MEEBRENGEN.

Bij ministerieel rondschrĳven van 17 februari 1970 werd de vernietiging van wespennesten en het onschadelijk maken van bijenzwermen, die gevaar voor personen kunnen meebrengen, opgenomen in de lijst van de bijzondere interventies van de gemeentelijke brandweerdiensten, die gedekt zijn door de jaarlijkse forfaitaire bijdrage en binnen de grenzen van de gewestelijke groepen moeten worden verricht.

In enkele jaren tijd is die opdracht voor de brandweerdiensten in belangrĳkheid sterk toegenomen. Zij is zelfs soms gevaarlijk gebleken : brandweermannen moeten verzorgd worden of zelfs in het ziekenhuis worden opgenomen ingevolge steken en anderzijds mag het risico van een val niet worden veronachtzaamd.

Daarom volgen hierna enkele aanbevelingen om de omstandigheden, waarin die opdracht moet worden vervuld, te verbeteren.

1. PERSONEEL

De met die opdracht belaste personeelsleden moeten een voldoende opleiding hebben omtrent de toe te passen procédés, de te nemen voorzorgen, en de eerste zorgen ingeval van steken. De procédés inzake onschadelijk maken en vernietiging kunnen best aangeleerd worden door een beroep te doen op de medewerking van een imker (of van een imkersvereniging), die daartoe mocht bereid zijn.

Voor de bijenzwermen moet in de mate van het mogelijke een beroep worden gedaan op een imker, die de zwerm kan opvangen en aldus een nuttig diersoort voor vernietiging kan behoeden. Er mag immers niet uit het oog worden verloren dat de vrijwillige vernietiging van bijen het voorwerp is van artikel 90, 5° van het Veldwetboek.

Het is geraden de opleiding in verband met het toedienen van de eerste zorgen toe te vertrouwen aan de officier-geneesheer of aan de door hem aangewezen instructeur. Het past ook onder zijn leiding een farmacothek samen te stellen met geneesmiddelen die voor de eerste verzorging nodig zijn.

Deze farmacothek moet meegenomen worden door elke equipe die als opdracht heeft wespennesten of bijenzwermen te vernietigen of onschadelijk te maken.

Voor zover als nodig vroeg ik hierbij een afschrift van een brief van het Ministerie van Volksgezondheid met betrekking op de medische bescherming tegen steken van bijen of wespen.

De brandweerman die veelvuldig werd gestoken moet door een geneesheer worden onderzocht. Vooral bij een steek in de mond of in de opperste luchtwegen moet snel medisch worden ingegrepen.

2. MATERIEEL EN VERDELINGSPRODUKTEN

Voor een dergelijke opdracht moet het gebruik worden vermeden van een autopomp of van een ander voertuig, die nodig zijn bij eerste vertrek bij brand of verkeersongeval. Alleszins moeten de met de opdracht belaste brandweermannen per radio kunnen worden bereikt voor het geval dat hun aanwezigheid voor een dringende interventie vereist mocht zijn.

Om steken te voorkomen moeten de brandweermannen over een overall, een bijenmasker en handschoenen (imkertenue) of over een speciale beschermingsuitrusting beschikken.

Als het nest of de zwerm moeilijk bereikbaar is, moeten de best passende middelen worden gebruikt (eventueel autoladder of auto-elevator) om het risico van neerstorten te voorkomen.

Er zijn veel verdelgingsprodukten op de markt die kunnen gebruikt worden. Het komt er op aan een produkt te kiezen dat doeltreffend en handzaam is, daarbij rekening houdend met zijn eventuele schadelĳkheid voor het personeel en voor de bewoners van naburige gebouwen.

Wanneer het nest of de zwerm zich in een gebouw bevindt, kan het gebeuren dat sommige delen van wanden of beschotten moeten worden weggenomen om de plaats te bereiken. In dat geval moet vooraf de eigenaar of diens gemachtigde worden verwittigd en aan deze gevraagd worden een ontlasting te ondertekenen voor de aldus veroorzaakte schade.

3. FACTURERING

Luidens het ministerieel rondschrift van 29 november 1967 (organisatie van de brandweerdiensten) aangevuld door dat van 17.02.1970, is de interventie voor de vernietiging van wespennesten en het onschadelijk maken van bijenzwermen **alleen kosteloos wanneer de nesten of zwermen werkelijk gevaar voor personen meebrengen.**

Luidens het koninklijk besluit van 9 augustus 1979 tot regeling van de wijze van vaststelling en verhaal van de kosten van sommige interventies en prestaties van de gemeentelijke brandweerdiensten, zijn de gemeenten derhalve verplicht de kosten te verhalen wanneer de nesten of zwermen geen onmiddellijk gevaar opleveren. Om elke latere betwisting te voorkomen, moet de aangestelde die het verzoek om interventie ontvangt, navraag doen omtrent de plaats waar het nest of de zwerm zich bevindt en de verzoeker ervan verwittigen dat die interventie slechts kosteloos is als er daadwerkelijk en onmiddellijk gevaar bestaat voor personen.

Bijvoegsel van de omzendbrief van 14 juli 1982.

Uittreksel uit de verwijzingsbrief I.H. van 11.05.1981 van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

Wat het medisch aspect van de door U gewenste bescherming betreft, herneem ik de twee voorgestelde aspecten :

- Voorkomend aspect : iedereen is ongetwijfeld in mindere of meerdere mate gevoelig aan de hierbovenvermelde insektensteken ; maar het schijnt mij moeilijk al de betrokken personen aan de geschikte testen te onderwerpen ten einde hun graad van allergie of hun gevoeligheid aan de door deze insekten ingespoten produkten na te gaan.

Bovendien kan de gevoeligheid van een persoon veranderen met de tijd.

- Geneeskrachtig aspect : er bestaan geneesmiddelen die mogen gegeven worden in afwachting van de tussenkomst van een geneesheer. Zij zijn antihistaminisch. Sommige zijn zelfs met produkten zoals calcium gemengd om meer doeltreffend het door deze steken veroorzaakt gezwel te bestrijden.

Er bestaat een specialiteit in de handel :

Calcistine in inneembare pillen (2 pillen ineens).

Een zalf kan eveneens van nut zijn : **Sandostene calcium**

Het zou eveneens logisch zijn in het voertuig een draagtas te voorzien alleen te behoeve van de geneesheer.

Deze tas zou vooral volgende produkten bevatten :

- een inspuitbaar antihistaminisch produkt
- een inspuitbare cortisone
- adrenaline

Bij vooraf te nemen maatregelen moet men, benevens de toediening van geneesmiddelen, eerst en vooral de angel wegnemen en dit zonder het zakje te pletten dat eraan vastgehecht is en waarin het giftig produkt zich bevindt.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 28 MEI 1985 BETREFFENDE BRANDVOORKOMING.

Mijnheer de Gouverneur,

Ik verneem dat sommige privé-instellingen bij gemeentebesturen om erkenning verzoeken voor het uitvoeren van controleopdrachten inzake brandvoorkoming.

U gelieve de aandacht van de gemeentebesturen van uw provincie erop te vestigen dat zowel luidens artikel 9 van de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming als luidens artikel 22 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 (organisatie van de brandweerdiensten), het de brandweerdiensten zijn die zelf moeten nagaan of de door de wetten en verordeningen voorgeschreven maatregelen tot voorkoming van brand worden toegepast.

Het is derhalve duidelijk dat private controle-instellingen zich ten deze in geen geval in de plaats van de brandweerdiensten mogen stellen.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 26 NOVEMBER 1985 BETREFFENDE HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 23 AUGUSTUS 1985 TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 8 NOVEMBER 1967 HOUDENDE, VOOR DE VREDESTIJD, ORGANISATIE VAN DE GEMEENTELIJKE EN GEWESTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN EN COORDINATIE VAN DE HULPVERLENING IN GEVAL BRAND. ARTIKEL 22 EN 22BIS.
REF : VI/SIB/159

Mijnheer de Gouverneur,

Hiermede wens ik uw bijzondere aandacht te vestigen op de bepalingen van het koninklijk besluit van 23 augustus 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 november 1967 en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 oktober 1985. Doel ervan is de aan de brandweerdiensten op het stuk van brandvoorkoming opgedragen taken nader te omschrijven.

Een eerste precisering ligt vervat in het tweede lid van het nieuw artikel 22, waarin gesteld dat de brandweerdienst er toe gehouden is controle uit te oefenen op de toepassing van de brandvoorkomingsmaatregelen bedoeld in het eerste lid van datzelfde artikel 22, doch alleen in de bij de wetten en verordeningen bepaalde gevallen en telkens als de burgemeester erom verzoekt, deze twee voorwaarden moeten dus gelijktijdig worden vervuld. Het betreft wel te verstaan de burgemeester van de gemeente op het grondgebied waarvan de controle moet geschieden.

Bepaald is eveneens hoe en door wie de controle moet worden verricht. Het brandvoorkomingsverslag wordt ondertekend door de officier die deze controle uitvoert en medeondertekend door de chef van de brandweerdienst, die het aan de betrokken burgemeester toezendt. Deze moet dan de vereiste maatregelen treffen.

Anderzijds is het mogelijk, bij ontstentenis van een officier die houder is van het door de Staat afgegeven brevet van technicus-brandvoorkoming, elk ander lid van de brandweerdienst, dat houder is van datzelfde brevet, met die controle te belasten; die taak wordt voor een termijn van ten hoogste vijf jaar opgedragen door de chef van de brandweerdienst. Anderzijds zal het gemeentebestuur de nodige voorzieningen moeten treffen om dergelijke toestand te verhelpen.

De inzake brandweer autonome gemeenten (C-gemeenten) staan, op hun grondgebied, zelf in voor de taken voorgeschreven bij artikel 22, eerste lid.

Indien echter de brandweerdienst van een autonome gemeente niet in de mogelijkheid is die taken inzake brandvoorkoming uit te voeren, kan deze gemeente, op basis van artikel 22bis¹ en mits het sluiten van een overeenkomst, de vorenbedoelde taken door de brandweerdienst van de groepscentrumgemeente laten verrichten.

Als de brandweerdienst van een groepscentrumgemeente niet in de mogelijkheid is de taak bedoeld in artikel 22, eerste lid, uit te voeren, kan een overeenkomst met een andere groepscentrumgemeente worden gesloten; zulks mag echter slechts eenmaal en voor een termijn van ten hoogste vijf jaar geschieden.

Voor elke overeenkomst tussen gemeenten, moet toepassing worden gemaakt van artikel 18 van de wet van 1 maart 1922 omtrent de vereniging van gemeenten tot nut van 't algemeen², waarin is bepaald dat de goedkeuring van de gouverneur, na advies van de bestendige deputatie van de provincieraad, is vereist en dat binnen een maand na de notificatie van de beslissing bij de Koning beroep kan worden ingesteld.

U gelieve, Mijnheer de Gouverneur, deze omzendbrief in het *Provincieblad* te doen opnemen.

¹ Artikel 22bis is gewijzigd door het K.B. van 20 mei 1997 (B.S. 19.06.1997):

" Art. 22bis. Wanneer de brandweerdienst van een gemeente de in artikel 22 bedoelde controles niet kan uitvoeren, kan deze gemeente voor het uitvoeren van deze opdracht, een overeenkomst van maximum 5 jaar sluiten met een gemeente waarvan de brandweerdienst een lid bevat dat houder is van het brevet van technicus-brandvoorkoming. Deze overeenkomst kan echter vernieuwd worden ".

² De wet van 1 maart 1922 betreffende de vereniging van gemeenten met het oog op het nut van het algemeen belang is opgeheven door artikel 30, 4^e van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales (B.S. 26.06.1987)

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 26 NOVEMBER 1986 BETREFFENDE HET OPSTELLEN VAN BRAND- EN INTERVENTIEVERSLAGEN.

Mevrouwen, Mijne Heren,

Sinds 1 januari 1986 vult uw brandweerdienst brand- en interventieverlagen in overeenkomstig de modellen, vastgesteld door de ministeriële omzendbrief van 22 november 1985, ref. VI/SIB/353.

In 't geheel genomen functioneert de werkwijze goed, en ik neem de gelegenheid te baat om U te danken voor de op die manier tot stand gebrachte samenwerking.

Ten einde de verslagen efficiënt te gebruiken en de kosten welke er voor U en voor de centrale administratie uit voortvloeien (papier, verzending, ...) te verminderen, leek het me wenselijk U voor te stellen een beroep te doen op de computer voor de uitwisseling van informaties.

De brandweerdiensten of de gemeentebesturen die beschikken over een computer met aansluitingsmogelijkheden op IBM, mogen vanaf 1 januari 1987 rechtstreeks hun verslag in hun computer opslaan met behulp van een programma op diskette en van werkdiskettes welke het ministerie hen zal bezorgen.

Het programma op diskette geleverd door het ministerie, zal :

- a) ofwel een in te voeren programma in machinetaal zijn. Deze oplossing zal U wel in staat stellen om gegevens in te voeren, maar niet om ze plaatselijk te gebruiken;
- b) ofwel een programma zijn om in te voeren met DBASE III programmatuur, indien U over dergelijke programmatuur beschikt;
- c) ofwel een programma zijn om in te voeren met programmatuur van dezelfde aard als DBASE III, die goedkoper is. In elk geval, in tegenspraak met de onder a) en b) voorgestelde opties, veronderstelt het gebruik van dit programma de voorafgaande aankoop door de gemeente van deze programmatuur (± 7000 BF).

De interventie- en de brandverslagen zullen mij in de vorm van diskettes teruggezonden worden. Indien dat voorstel uw belangstelling wekt zou ik U dankbaar zijn indien U mij **vóór** 16 december 1986 uw desiderata onder de hierboven aangehaalde mogelijkheden kenbaar maakt, zodat ik U de onderrichtingen en de gewenste diskettes vóór 31 december kan bezorgen.

De diensten welke geen computer kunnen gebruiken, zullen zoals in het verleden, doorgaan met het doorgeven van hun verslagen, zoals bepaald werd in de hogergenoemde omzendbrief van 22 november 1985.

MINISTERIEEL RONDSCHRIJVEN VAN 23 FEBRUARI 1988 BETREFFENDE DE BRANDWEERDIENST - EENVORMIGE VERSLAGEN.

Mevrouw, Mijnheer de Burgemeester,

Het model-reglement voor de organisatie van een gemeentelijke brandweerdienst (K.B. 6 mei 1971) bepaalt, in artikel 43 als het gaat om een beroepsdienst, of in artikel 57 als het gaat om een gemengde of een vrijwilligersdienst, dat "de officier-hoofd van dienst waakt over het opmaken van de verslagen waarvan het model is vastgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken".

Sedert 1 januari 1986 worden die verslagen eenvormig opgemaakt door alle brandweerdiensten overeenkomstig de modellen voorgeschreven bij omzendbrief VI/SIB/353 van 22 november 1985.

Over het algemeen heeft de procedure haar diensten bewezen en ik maak van de gelegenheid gebruik om u te danken voor de aldus verleende medewerking.

Ten einde het gebruik van de verslagen te verbeteren en de daaraan verbonden kosten te drukken, werd voorgesteld aan de Brandweerdiensten of aan de gemeentebesturen die over een PC-computer beschikken die IBM-compatibel is, RECHTSTREEKS hun verslag in te drukken op hun computer door middel van een program-diskette en met door het Departement verstrekte werkdiskettes.

Het bijwerken van die programma's was de gelegenheid om rekening te houden met een bepaald aantal uitgebrachte opmerkingen voor het verbeteren van de bestaande verslagen.

Hierbij gaat een exemplaar van de nieuwe interventie- en brandverslagen die werden aangepast aan de nieuwe computerprocedure. De door mijn omzendbrief VI/SIB/353 van 22 november 1985 verstuurd onderrichtingen vervallen bijgevolg en worden vervangen door de hierbijgaande onderrichtingen.

Daar de betrokken modellen zijn opgelegd door het Departement, zullen de nodige exemplaren gratis worden verstrekt en aan uw brandweerdienst worden bezorgd, samen met de onderrichtingen, in de loop van het eerste kwartaal 1988.

Het dient nog te worden aangestipt dat het doorsturen van Bijzondere Verslagen opgemaakt voor elke brand waarbij ten minste één persoon het leven liet of waarbij de interventie nodig was van één of meer hulpdiensten samen verplicht blijft overeenkomstig artikel 43.2 van het koninklijk besluit van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten.

Voor dat verslag kan gedeeltelijk of volledig gebruik worden gemaakt van de formulieren van het departement; in dat geval wordt een exemplaar langs de normale weg doorgestuurd, samen met de andere verslagen over de beschouwde periode; het bijzonder verslag moet afzonderlijk worden opgestuurd zowel naar de Minister van Binnenlandse Zaken als naar de provinciale inspectie van de brandweerdiensten.

Ik meen terzake te mogen rekenen op uw volledige medewerking alsmede op die van uw Brandweerdiensten.

ONDERRICHTINGEN.

BRANDVERSLAG.

De opsteller van het rapport vult de gevraagde informatie op de daartoe bestemde lijnen of vakken in. De onnodige rubrieken en lijnen blijven blanco. Slechts één cijfer per vakje invullen. Indien niet alle vakjes van een rubriek zijn gebruikt, worden ze aangevuld met een nul (bvb. 0012)

Alle in te vullen vakjes worden volledig ingevuld. De rapporten, bestemd voor computerverwerking, worden geweigerd als ze niet behoorlijk zijn ingevuld, waardoor de bekomen informatie vervalst wordt. Op de formulieren zijn bepaalde rubrieken met een vette lijn omlijst om de aandacht erop te vestigen, dat het gaat om een rubriek die beslist moet worden ingevuld opdat het verslag bruikbaar zou zijn. Onvolledige verslagen worden automatisch teruggestuurd.

In te vullen rubrieken.

Kader bovenaan

Linkerbovenhoek : Naam van de brandweerdienst, en, eventueel, van de vooruitgeschoven post.

N.I.S. : Nummer toegekend door het Nationaal Instituut van de Statistiek. Niet het nummer van de gemeente waar de vooruitgeschoven post is gevestigd, maar uitsluitend het nummer van de gemeente, waartoe de dienst behoort.

1. Datum

Datum van het schadegeval aangeven. De datum van het verslag evenals die van de goedkeuring ervan door de dienstchef staan in de vakjes, bestemd voor de handtekeningen. Het reeksnummer is het chronologisch volgnummer van de interventie op de bepaalde dag, dus NIET verwarren met het volgnummer van de branden.

2. Plaatselijke classificatie

Uw eigen classificatienummer. Dat is een facultatieve rubriek.

3. Adres

Straat en nummer : het adres invullen van de plaats van de brand.

Gemeente : indien de naam van het gehucht niet dezelfde is als die van de gemeente, mogen beide worden vermeld en is het te gebruiken N.I.S.-nummer dat van de fusiegemeente.

Naam eigenaar/bewoner : bij voorkeur de naam van de bewoner invullen. Als het gaat om een bedrijf, de firmanaam aangeven.

Aantal afgelegde kilometers : van het vertrek uit de kazerne tot de terugkeer naar de kazerne door één van de voertuigen.

Indien verscheidene voertuigen uit verschillende plaatsen zijn uitgerukt, wordt de afstand vermeld die is afgelegd door het voertuig van de territoriaal bevoegde eenheid.

4. Melding

Een kruisje zetten in de daartoe bestemde rubriek. Alleen in de rubriek "ANDERE" moet de naam en het telefoonnummer worden ingevuld van wie de brand heeft ontdekt. Die rubriek wordt NIET ingevuld in 100-centra van de gemeenten, die een centrum met eenvormig oproepstelsel hebben.

5. Versterking

- Verleend aan een andere brandweerdienst op het grondgebied van die dienst;
- Verleend door een andere brandweerdienst op het eigen grondgebied.

6. Uitgerukte voertuigen

Aangeven hoeveel voertuigen zijn uitgerukt, ongeacht de inzet ervan tijdens de interventie. Het gaat uitsluitend om de voertuigen van de betrokken brandweerdienst en niet die, welke ter versterking door een andere brandweerdienst zijn gezonden.

Andere voertuigen, ingezet door derden tijdens de interventie, worden in de rubriek "beknopt verslag" gespecificeerd.

7. Ingezet personeel

Invullen hoeveel personen zijn uitgerukt. Het betreft uitsluitend het personeel van de betrokken brandweerdienst en NIET dat van de versterking, verleend door een andere brandweerdienst. Wat de reserve betreft, moet men het personeel vermelden, dat tijdens de interventie in de kazerne beschikbaar bleef.

8. Tijden

Ontstaan : tijdstip waarop de brand vermoedelijk is ontstaan (facultatief)

Melding : tijdstip waarop de brandweerdienst de melding heeft ontvangen.

Uitrukken : tijdstip waarop de eerste wagen is uitgerukt.

Aankomst : tijdstip waarop het eerste voertuig op de plaats van de brand is aangekomen.

Inrukken : tijdstip waarop het laatste voertuig naar de kazerne is teruggekeerd.

Nablussen : tijdstip tot waarop de laatste wach op de plaats van de brand is gebleven.

Opmerking

De rubrieken 9 en 13 kunnen voortaan nauwkeuriger worden omschreven dank zij het invoeren van verscheidene vakjes, die het mogelijk maken :

- a. een duidelijk onderscheid te maken tussen de informatie, beschikbaar op het ogenblik van de oproep, en de informatie, uit de vaststellingen ter plaatse;
- b. inlichtingen te geven over de vermoedelijke evolutie van het schadegeval, of
- c. verscheidene hypotheses in dalende volgorde van waarschijnlijkheid voor te stellen.

9. Aard van de ramp - opmerking

Aangegeven :

In dit vakje het nummer van de soort aangegeven schade vermelden, die bij de oproep werd gemeld (bvb. Struikgewas 7).

Vastgesteld :

in dit vakje het nummer van de soort ramp invullen, die werkelijk werd vastgesteld, indien die niet overeenstemt met de gemelde soort. Indien er verscheidene schadegevallen zijn, worden de verschillende soorten in de vermoedelijke orde van gebeuren opgegeven (bvb. Struikbrand met als gevolg de brand van een caravan 7-18)

Wanneer de rubriek andere (aangegeven of vastgesteld) wordt gebruikt, moet men BEHALVE het nummer, de omschrijving van de aangegeven of vastgestelde ramp invullen.

10. Vermoedelijke plaats van ontstaan van de brand

Aangegeven :

in dit vakje het nummer invullen van de bij de oproep gemelde plaats (bvb. winkel 13).

Vastgesteld :

in dit vakje het nummer invullen, dat overeenstemt met de vermoedelijke plaats van ontstaan van de brand na de vaststellingen ter plaatse; indien verscheidene hypotheses in overweging worden genomen, worden ze in volgorde van waarschijnlijkheid opgeschreven (bvb. brand van een spuitcabine in een werkplaats waar de brand zou kunnen ontstaan zijn 11-12)

Indien de rubriek ANDERE (aangegeven of vastgesteld) ingevuld moet worden, dient men BEHALVE het nummer ook de omschrijving van de gemelde of vastgestelde plaats te geven.

11. Vermoedelijke warmtebron

In dit vakje het nummer invullen dat overeenstemt met de veronderstelde warmtebron, EN in volgorde van waarschijnlijkheid (bvb. elektrische heet-waterinstallatie of elektrische verwarmingstoestel 3-9)

Indien de rubriek ANDERE moet worden ingevuld, dient men BEHALVE het nummer ook de OMSCHRIJVING van de plaats te geven.

12. Materiaal dat vermoedelijk het eerst ging branden

In deze vakjes wordt het nummer ingevuld van het voorwerp dat vuur heeft gevat, in de vermoedelijke volgorde (bvb wanneer wordt vermoed, dat de brand eerst is ontstaan in een opslagplaats van papier

en karton en vervolgens is overgeslagen naar een voorraad verf en vernis, alhoewel de omgekeerde hypothese ook denkbaar is 3-9)

Indien de rubriek ANDERE moet worden ingevuld, dient men BEHALVE het nummer ook de OMSCHRIJVING van het voorwerp dat in brand raakte, te vermelden.

13. Vermoedelijke brandoorzaak

Hier wordt het nummer aangegeven van de vermoedelijke brandoorzaak, volgens waarschijnlijkheid (bvb. vermoed wordt, dat een roker een slecht gedoofde sigaret in een vuilnisbak heeft geworpen en zo de brand heeft veroorzaakt, maar ook een spel met het vuur van begin kan de brand zijn geweest 1-13)

Indien de rubriek ANDERE is gekozen, moeten BEHALVE het nummer ook de OMSCHRIJVINGEN van de brandoorzaak worden vermeld.

14. Plaatselijke blussingsmogelijkheden

Deze rubriek werd aanzienlijk gewijzigd om een duidelijker onderscheid te maken tussen :

- het gebruik van materieel dat ter plaatse beschikbaar was en werd gebruikt ofwel door de getuigen of de plaatselijke veiligheidsdienst voor de aankomst van de brandweer, ofwel door de brandweerlieden zelf;
- de brand geblust voor de aankomst van de brandweer;
- het gebruik van materieel, meegebracht door de brandweer (zie volgende rubriek).

Met een X het overeenkomstig vakje invullen, wanneer de plaatselijke middelen werden ingezet voor aankomst van de brandweer en/of DOOR de brandweer, of wanneer de brand was geblust. Dit overeenkomstig vakje blijft blanco in tegenovergestelde geval.

Bvb. VOOR aankomst : (muur-)haspel en brandblusapparaat;
DOOR de brandweer : (muur-)haspel en andere;

Brand niet vóór aankomst brandweer geblust :

x x
x -
- -
- -
- x

15. Blusmiddelen van de brandweer

De gebruikte hoeveelheden in de vakjes invullen.

Bvb. aantal lansen : 0.70 : 003
lengte slang : 180 (m)
debietwaterkraan open : 018 (m³)
ademhalingstoestellen : 017

16. Schade/gevaarlijke stoffen/radioactiviteiten

In het bedoelde vakje het met de informatie overeenstemmende cijfer vermelden (bvb. schade 6 - d.w.z. meer dan 20 miljoen; radioactiviteit (geen radioactiviteit); gevaarlijke stoffen VN : 1 2 0 3; polisnummer : 1.826.684)

17. Slachtoffers-reddingen

Het aantal opgeven in de daartoe bestemde rubriek :

Bvb. gekwetst : van 15 tot 60 jaar 02
overleden : meer dan 60 jaar 01
redding met auto-elevator : van 15 tot 60 jaar 03

Indien de rubriek ANDERE moet worden ingevuld, dient men het gebruikte reddingsmiddelen te OMSCHRIJVEN.

De andere vakjes van NIET ter zake doende rubriek worden met een horizontaal streepje - doorgehaald.

18. Beknopt verslag

Zoals is gebleken, wordt de beschikbare plaats vaak gebruikt, ofwel om een uitvoerig verslag op te schrijven, ofwel om inlichtingen te geven voor intern gebruik van de brandweer of het gemeentebestuur.

Voor het goed gebruik van de modelformulieren wordt erop aangedrongen, die informatie NIET te vermelden op het exemplaar voor het Ministerie. Die ruimte wordt uitsluitend gebruikt om inlichtingen op het formulier aan te vullen of om het ontbreken van bepaalde informatie toe te lichten.

Als bijvoorbeeld in de rubriek materieel is aangeduid, dat een beroep werd gedaan op derden, dan vermeld men het type materieel, dat werd gevraagd en de reden van het verzoek.

19. Het vakje “opgemaakt te, op,” wordt door de chef van de interventie voor gezien getekend.

Het vakje “gezien” wordt door de chef van de brandweerdienst ondertekend; de verzendingsdatum van de verslagen wordt duidelijk vermeld.

INTERVENTIEVERSLAG

De opsteller van het rapport vult de gevraagde informatie op de daartoe bestemde lijnen of vakken in. De onnodige rubrieken en lijnen blijven blanco.

Slechts één cijfer per vakje invullen. Indien niet alle vakjes van een rubriek zijn gebruikt, worden ze aangevuld met een nul (bv. 0012)

Alle in te vullen vakjes worden volledig ingevuld. De rapporten, bestemd voor computerverwerking, worden geweigerd als ze niet behoorlijk zijn ingevuld, waardoor de bekomen informatie vervalst wordt. Op de formulieren zijn bepaalde rubrieken met een vette lijn omlijst om de aandacht erop te vestigen, dat het gaat om een rubriek die beslist moet worden ingevuld opdat het verslag bruikbaar zou zijn. Onvolledige verslagen worden automatisch teruggestuurd.

In te vullen rubrieken.

Kader bovenaan

Linkerbovenhoek : Naam van de brandweerdienst, en, eventueel, van de vooruitgeschoven post.

N.I.S. : Nummer toegekend door het Nationaal Instituut van de Statistiek. Niet het nummer van de gemeente waar de vooruitgeschoven post is gevestigd, maar uitsluitend het nummer van de gemeente, waartoe de dienst behoort.

1. Datum

Datum van het schadegeval aangeven. De datum van het verslag evenals die van de goedkeuring ervan door de dienstchef staan in de vakjes, bestemd voor de handtekeningen. Het reeksnummer is het chronologisch volgnummer van de interventie op de bepaalde dag, dus NIET verwarren met het volgnummer van de branden.

2. Plaatselijke classificatie

Uw eigen classificatienummer. Dat is een facultatieve rubriek.

3. Adres

Straat en nummer : het adres invullen van de plaats van de brand.

Gemeente : indien de naam van het gehucht niet dezelfde is als die van de gemeente, mogen beide worden vermeld en is het te gebruiken N.I.S.-nummer dat van de fusiegemeente.

Naam eigenaar/bewoner : bij voorkeur de naam van de bewoner invullen. Als het gaat om een bedrijf, de firmanaam aangeven.

Aantal afgelegde kilometers : van het vertrek uit de kazerne tot de terugkeer naar de kazerne door één van de voertuigen.

Indien verscheidene voertuigen uit verschillende plaatsen zijn uitgerukt, wordt de afstand vermeld die is afgelegd door het voertuig van de territoriaal bevoegde eenheid.

4. Melding

Een kruisje zetten in de daartoe bestemde rubriek. Alleen in de rubriek "ANDERE" moet de naam en het telefoonnummer worden ingevuld van wie de brand heeft ontdekt. Die rubriek wordt NIET ingevuld in 100-centra van de gemeenten, die een centrum met eenvormig oproepstelsel hebben.

5. Versterking

- Verleend aan een andere brandweerdienst op het grondgebied van die dienst;
- Verleend door een andere brandweerdienst op het eigen grondgebied.

6. Uitgerukte voertuigen

Aangeven hoeveel voertuigen zijn uitgerukt, ongeacht de inzet ervan tijdens de interventie. Het gaat uitsluitend om de voertuigen van de betrokken brandweerdienst en niet die, welke ter versterking door

een andere brandweerdienst zijn gezonden.

Andere voertuigen, ingezet door derden tijdens de interventie, worden in de rubriek "beknopt verslag" gespecificeerd.

7. Ingezet personeel

Invullen hoeveel personen zijn uitgerukt. Het betreft uitsluitend het personeel van de betrokken brandweerdienst en NIET dat van de versterking, verleend door een andere brandweerdienst.

Wat de reserve betreft, moet men het personeel vermelden, dat tijdens de interventie in de kazerne beschikbaar bleef.

8. Tijden

Melding : tijdstip waarop de brandweerdienst de melding heeft ontvangen.

Uitrukken : tijdstip waarop de eerste wagen is uitgerukt.

Aankomst : tijdstip waarop het eerste voertuig op de plaats van de brand is aangekomen.

Inrukken : tijdstip waarop het laatste voertuig naar de kazerne is teruggekeerd.

9. Aard van de ramp - opmerking

De rubriek "aard van de ramp" kan voortaan nauwkeuriger worden omschreven dank zij het invoeren van verscheidene vakjes, die het mogelijk maken een duidelijk onderscheid te maken tussen de informatie, beschikbaar op het ogenblik van de oproep, en de informatie uit de vaststellingen ter plaatse.

Aangegeven :

In dit vakje het nummer van de soort aangegeven ramp invullen (bvb. arbeidsongeval).

Vastgesteld :

In dit vakje het nummer van de soort ramp invullen, die werkelijk werd vastgesteld, indien die niet overeenstemt met de gemelde soort. Indien er verscheidene soorten rampen zijn, worden de verschillende soorten in de vermoedelijke orde van gebeuren opgegeven (bvb. ledigingswerken met als gevolg arbeidsongeval 12-4)

Wanneer de rubriek andere (aangegeven of vastgesteld) wordt gebruikt, moet men BEHALVE het nummer, de omschrijving van de aangegeven of vastgestelde schade invullen.

10. Schade/gevaarlijke stoffen/radioactiviteiten

In het bedoelde vakje het met de informatie overeenstemmende cijfer vermelden (bvb. schade 6 d.w.z. meer dan 20 miljoen; radioactiviteiten (geen radioactiviteit); gevaarlijke stoffen VN : 1 2 0 3; polisnummer : 1.826.684)

11. Slachtoffer/reddingen

Het aantal opgeven in de daartoe bestemde rubriek :

Bvb. gekwetst :	van 15 tot 60 jaar	02
overleden :	meer dan 60 jaar	01
redding met auto-elevator :	van 15 tot 60 jaar :	03

12. Beknopt verslag, opmerkingen, suggesties

Zoals is gebleken, wordt de beschikbare plaats vaak gebruikt, ofwel om een uitvoerig verslag op te schrijven, ofwel om inlichtingen te geven voor intern gebruik van de brandweer of het gemeentebestuur.

Voor het goed gebruik van de modelformulieren wordt erop aangedrongen, die informatie NIET te vermelden op het exemplaar voor het Ministerie. Die ruimte wordt uitsluitend gebruikt om inlichtingen op het formulier aan te vullen of om het ontbreken van bepaalde informatie toe te lichten.

13. Het vakje "opgemaakt te, op" wordt door de chef van de interventie voor gezien getekend.

Het vakje "gezien" wordt door de chef van de brandweerdienst ondertekend; de verzendingsdatum van het verslag wordt duidelijk vermeld.

**KONINKLIJK BESLUIT VAN 31 AUGUSTUS 1993 HOUDENDE OPRICHTING VAN HET
RAADGEVEND COMITE VOOR DE BRANDWEER.** (B.S. 23.10.1993)

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 9;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Er wordt een Raadgevend Comité voor de Brandweer ingesteld dat tot taak heeft advies uit te brengen over elke kwestie van technische of operationele aard, welke hem door de Minister van Binnenlandse Zaken wordt voorgelegd.

Art. 2. [K.B. 6 februari 2003, art. 2 (B.S. 18.02.2003) - Het Comité bestaat uit:

- a) een lid van de Vereniging van Beroepsbrandweerofficieren van België;
- b) acht leden van de Koninklijke Belgische Brandweerefederatie, meer bepaald vier leden van de Nederlandstalige vleugel en vier leden van de Franstalige-Duitstalige vleugel, die de X, Y, Z en de gemeentelijke korpsen vertegenwoordigen;

De leden worden aangewezen door de Minister, voor een vernieuwbare periode van 4 jaar, op voordracht van de betrokken verenigingen.

Volgens dezelfde wijze wordt er voor elk lid een plaatsvervanger aangewezen.

Het plaatsvervangend lid vervangt het gewone lid dat verhinderd is.

Het voorzitterschap van het Comité wordt waargenomen door de directeur-generaal van de Civiele Veiligheid of zijn afgevaardigde.

De voorzitter kan deskundigen uitnodigen opdat zij hun bijdrage zouden leveren aan de activiteiten van het Raadgevend Comité.]

Art. 3. De Minister van Binnenlandse Zaken legt de regels van de werking van bovengenoemd comité vast en bekrachtigt het inwendig reglement.

Art. 4. Artikel 23bis van het koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende voor vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand, wordt opgeheven.

Art. 5. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE BRANDWEER

Reglement van orde

Artikel 1. De voorzitter roept de gewone leden ten minste 10 dagen voor de datum van de vergadering op, behoudens spoedeisende gevallen. De oproeping vermeldt de agenda en gaat vergezeld van alle documenten die de leden in staat moeten stellen met kennis van zaken te beslissen over de aan hun advies onderworpen dossiers.

Art. 2. De voorzitter opent en sluit de vergadering : hij leidt de debatten, zorgt voor de handhaving van de orde en voor de naleving van de voorschriften van het ministerieel besluit van 3 februari 1994 en van het reglement van orde.

Art. 3. In de loop van de vergadering geschiedt de stemming hoofdelijk.

Art. 4. De notulen van de vergadering gelden als advies. Ze worden derwijze opgesteld dat er een dominerend advies in wordt weergegeven. De duidelijk omschreven uiteenlopende adviezen komen er in voor met de vermelding van het lid of de leden die ze verdedigen.

Art. 5. Als het om praktische redenen niet mogelijk geweest is de definitieve tekst van een advies op te stellen en hem ter stemming voor te leggen tijdens de vergadering die aan de bespreking van het beschouwde onderwerp gewijd is, kan de voorzitter in spoedeisende gevallen deze stemming per brief laten plaatsvinden.

In dit geval wordt de tekst van het advies bij de notulen van de vergadering gevoegd en aan al de leden gestuurd.

Deze beschikken over een termijn van 14 dagen die ingaat op de datum van deze verzending, om hun opmerkingen of bezwaren mede te delen. Na die termijn worden zij geacht akkoord te gaan met de tekst van het advies.

Art. 6. De voorzitter van het Comité zendt aan de Minister van Binnenlandse Zaken de notulen waarin de adviezen en de voorstellen van het Comité zijn weergegeven.

Art. 7. Dit reglement van orde treedt in werking de dag waarop het door de Minister van Binnenlandse Zaken wordt goedgekeurd.

FEDERATION ROYALE DES CORPS DE SAPEURS-POMPIERS DE BELGIQUE
(franstalige en duitstalige vleugel)

Voorzitter :

De heer Marc GILBERT
Brandweer Sambreville

Service d'Incendie de Sambreville
Rue des Vignes, 12
5060 SAMBREVILLE

☎ : 071/26.99.50

BRANDWEERVERENIGING VLAANDEREN

Voorzitter :

De heer Donald WITHOUCK

Brandweer Roeselare
Koning Albert I laan 4
8800 ROESELARE

☎ : 051/27.21.70

Directeur :

De heer Guy Van de Gaer

Brandweer Heist-op-den-Berg
Broekstraat 46A
2220 HEIST-OP-DEN-BERG

☎ : 015/24.90.33

Website Brandweervereniging Vlaanderen: <http://portal.brandweervlaanderen.be>

VERENIGING DER BEROEPSBRANDWEEROFFICIEREN VAN BELGIË vzw.

Voorzitter :

De heer Pascal ELSKENS

Brandweer Zaventem
Leuvensesteenweg 550
1930 ZAVENTEM

☎ : 02/711.20.20

Website: <http://www.bepobel.be>

LEDEN VAN DE BRANDWEER-INSPECTIE

*FOD Binnenlandse Zaken
Algemene Directie van de Civiele Veiligheid
Leuvenseweg 1 - 1000 BRUSSEL*

Mevrouw Christine BREYNE (F), Directeur-generaal
De heer Hugo BOECKAERTS (N), Adviseur-generaal – tweetalig adjunct

ADMINISTRATIEF TOEZICHT

Mevrouw Delphine HACHEZ (F), attaché
☎ : 02/549.28.00

De heer Hugues WAILLIEZ (F), attaché
☎ : 02/500.23.20

De heer Jan LAARMANS (N), attaché
☎ : 02/500.24.12

De heer Marc HEYLENBOSCH (N), administratief assistent
☎ : 02/500.23.78

ADMINISTRATIE INSPECTIE

De heer Fons DE VEUSTER (N), attaché
☎ : 02/500.20.79

De heer Dries WILLEMS (N), attaché
☎ : 02/500.22.99

De heer Philippe SIMON (F), attaché
☎ : 02/500.23.33

De heer Vincent TURLLOT (F), attaché
☎ : 02/500.23.42

TECHNISCHE INSPECTIE

Mevrouw Angelique REPER (N), attaché
☎ : 02/500.21.02

Mevrouw Grazia PUMA (F), attaché
☎ : 02/500.23.01

De heer Jan DE SAEDELEER (N), attaché
☎ : 02/500.21.79

De heer Randy MAENHOUT (N), attaché
☎ : 02/500.22.79

KONINKLIJK BESLUIT VAN 11 APRIL 1999 TOT BEPALING VAN DE MODALITEITEN INZAKE HET CREËREN EN DE WERKING VAN DE HULPVERLENINGSZONES. (B.S. 20.04.1999)

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het advies van de inspecteur van financiën, gegeven op 17 februari 1999;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting van 23 februari 1999;

Gelet op het protocol nr. 99/02 van 26 februari 1999 van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten;

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat vanaf 1999 het begrotingskrediet voor de subsidiëring van brandweermaterieel jaarlijks met 100 miljoen frank wordt verhoogd op voorwaarde dat er zou gestart worden met de vorming van intergemeentelijke brandweerezones om een efficiëntere besteding van de beschikbare financiële middelen te bekomen; dat daartoe een wetgevend initiatief werd genomen dat resulteerde in de wet van 28 februari 1999 tot wijziging van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op datum van 28 januari 1999, wet die eerstdaags in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd; dat voor de realisatie van deze wet en voor de verdeling van de beschikbare kredieten 1999 via het nieuwe systeem van de zones het evenwel dringend noodzakelijk is dat deze zones kunnen opgestart worden en dat daartoe dus eerst dit uitvoeringsbesluit gepubliceerd dient te worden; dat daarenboven, vooraleer de zones effectief werkzaam zullen zijn nog een ganse procedure gevolgd dient te worden, zoals bepaald in dit besluit; dat het bijgevolg onverwijld noodzakelijk en verantwoord is om de hoogdringendheid in te roepen;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 16 maart 1999, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Staatssecretaris voor Veiligheid, toegevoegd aan de Minister van Binnenlandse Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. - TOEPASSINGSGEBIED

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit, wordt met de term «gemeente» ook een brandweierintercommunale en de Brusselse Hoofdstedelijke dienst voor brandweer en dringende medische hulp bedoeld.

De bevoegdheden toegewezen door onderhavig besluit aan de burgemeester en aan de gemeenteraad worden dan uitgeoefend door de bevoegde organen van de intercommunale of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

HOOFDSTUK II. - DE OPRICHTING VAN DE HULPVERLENINGSZONES

Art. 2. Elke hulpverleningszone moet bestaan uit minstens één brandweerdienst die tot de klasse X, Y of Z behoort, zoals bepaald in artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand.

Art. 3. § 1. Voor de oprichting van de hulpverleningszones raadpleegt de Provinciegouverneur de burgemeesters van de gemeenten van zijn provincie en de officieren-dienstchefs van de betrokken brandweerdiensten, evenals de Brandweerinspectie die opgericht is door artikel 9 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming.

[K.B. van 22 januari 2007, art. 1 (B.S. 13.02.2007) - § 2. Na afloop van de raadplegingen, stelt de Provinciegouverneur een voorstel op voor de oprichting van hulpverleningszones dat hij, per bij de post aangetekende brief, ter goedkeuring bezorgt aan de gemeenteraden van de gemeenten van zijn provincie.

Bij gebrek aan een beslissing van de gemeenteraad binnen een termijn van 60 dagen vanaf de datum van het versturen van de aangetekende brief, wordt het voorstel door deze gemeenteraad als verworpen beschouwd.]

Art. 4. § 1. De Provinciegouverneur bezorgt zijn definitief voorstel aan de Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft.

§ 2. Wanneer een hulpverleningszone zich uitstrekt over het grondgebied van meer dan één provincie, gaat het voorstel uit van de betrokken Gouverneurs. Als er geen overeenstemming wordt bereikt, neemt de Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft, de beslissing op verzoek van één van die gouverneurs.

Art. 5. Een gemeente kan op eigen initiatief de vraag richten tot de Gouverneur een hulpverleningszone op te richten. In dat geval maakt de Gouverneur gebruik van de procedure bedoeld in de artikelen 3 en 4.

Art. 6. De Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft, bepaalt de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones op basis van het voorstel bedoeld in artikel 4. Hij beslist binnen 60 dagen na ontvangst van het voorstel.

Art. 7. De gemeenteraden van de betrokken gemeenten beslissen of de gemeente toetreedt tot de zone.

De in het eerste lid bedoelde beslissing moet binnen 60 dagen na de verschijning in het Belgisch Staatsblad van het ministerieel besluit tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszone, aan de Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft, betekend worden.

HOOFDSTUK III. - DE HULPVERLENINGSOVEREENKOMST

Art. 8. Op voordracht van het in de artikelen 12 tot 14 bedoelde beheers-comité, sluiten de gemeenteraden van de gemeenten die zijn toegetreden tot de zone, een hulpverleningsovereenkomst waarvan de minimuminhoud bepaald wordt door de Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft.

Art. 9. De hulpverleningsovereenkomst wordt door de Provinciegouverneur ter goedkeuring voorgelegd aan de Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft. Die doet binnen 60 dagen na ontvangst van de overeenkomst uitspraak.

Art. 10. De hulpverleningsovereenkomst bepaalt dat elke partij de mogelijkheid heeft om de hulpverleningsovereenkomst eenzijdig op te zeggen, met een opzegtermijn van minstens zes maanden.

Art. 11. De Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft kan, indien hij overeenkomstig artikel 10bis, tweede lid, van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming van oordeel is dat het grondgebied dat door één enkele openbare brandweerdienst beschermd wordt op zich een hulpverleningszone vormt, afwijkingen toestaan op de minimuminhoud van de hulp-verleningsovereenkomst bedoeld in artikel 8.

HOOFDSTUK IV. - HET BEHEERSCOMITÉ, DE TECHNISCHE COMMISSIE EN HET PROVINCIAAL COÖRDINATIECOMITÉ

Art. 12. § 1. In elke hulpverleningszone wordt een beheerscomité opgericht dat bestaat uit de burgemeesters en de officieren-dienstchefs van de brandweerdiensten van de gemeenten die in uitvoering van artikel 7 zijn toegetreden tot de hulpverleningszone en de Provinciegouverneur of zijn afgevaardigde.

§ 2. Wanneer een hulpverleningszone zich uitstrekt over het grondgebied van meerdere provincies, maken de betrokken Provinciegouverneurs of hun afgevaardigden deel uit van het beheerscomité.

Art. 13. Het beheerscomité is belast met het opstellen van een ontwerp van hulpverleningsovereenkomst op voordracht van de in de artikelen 15 tot 17 bedoelde technische commissie, en van voorstellen inzake het algemene hulpverleningsbeleid in de hulpverleningszone. Ieder jaar wordt door het beheerscomité een verslag van de uitvoering van de overeenkomst bezorgd aan de Gouverneur en de Brandweerinspectie.

Art. 14. § 1. Binnen drie maanden na zijn installatie, stelt het beheerscomité zijn huishoudelijk reglement op en kiest het zijn voorzitter in zijn midden.

§ 2. Indien de Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft, overeenkomstig artikel 10bis, tweede lid, van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming van oordeel is dat het grondgebied dat door één enkele openbare brandweerdienst beschermd wordt op zich een hulpverleningszone vormt, is de voorzitter van het beheerscomité de burgemeester van de gemeente op het grondgebied waarvan de brandweerdienst gevestigd is, of de officier-dienstchef van de brandweerdienst.

Afdeling II. - De technische commissie

Art. 15. § 1. In elke hulpverleningszone wordt een technische commissie opgericht die bestaat uit de officieren-dienstchefs van de brandweerdiensten van de gemeenten die in uitvoering van artikel 7 zijn toegetreden tot de hulpverleningszone.

§ 2. Indien de Minister die Binnenlandse Zaken in zijn bevoegdheden heeft, overeenkomstig artikel 10bis, tweede lid, van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming van oordeel is dat het grondgebied dat door één enkele openbare brandweerdienst beschermd wordt op zich een hulpverleningszone vormt, is de technische commissie samengesteld uit de officier-dienstchef en 2 andere officieren van de openbare brandweerdienst.

Art. 16. De technische commissie ziet erop toe dat de opdrachten voorzien in de overeenkomst uitgevoerd worden.

Art. 17. Binnen drie maanden na haar installatie, stelt de technische commissie haar huishoudelijk reglement op en kiest zij haar voorzitter in haar midden.

Afdeling III. - Het provinciaal coördinatieteam

Art. 18. § 1. Er wordt een provinciaal coördinatieteam opgericht dat bestaat uit :

1. de Provinciegouverneur of zijn afgevaardigde;
2. de voorzitters van de beheerscomités van de hulpverleningszones van de provincie;
3. de voorzitters van de technische commissies van de hulpverleningszones van de provincie;
4. de vertegenwoordiger van de territoriaal bevoegde permanente eenheid van de Civiele Bescherming.

§ 2. Wanneer een hulpverleningszone zich uitstrekt over het grondgebied van meerdere provincies, maken de betrokken provinciegouverneurs of hun afgevaardigden deel uit van het provinciaal coördinatieteam.

§ 3. Het comité is belast met :

- 1° het toezien op de coördinatie van de activiteiten van de hulpverleningszones van de provincie;
- 2° het verlenen van advies aan de provinciegouverneur over de verdeling van de overheidssteun voor het brandweermaterieel onder de brandweerdiensten van de provincie.

Het comité stelt zijn adviezen op naar gelang van de reële noden en met het oog op het optimaal verzekeren van de veiligheid van de bevolking en de goederen.

Een afgevaardigde van de Minister van Binnenlandse Zaken neemt deel aan deze vergaderingen.

Art. 19. Binnen drie maanden na zijn installatie, stelt het provinciaal coördinatieteam zijn huishoudelijk reglement op.

HOOFDSTUK V. - HET TOEZICHT OP DE ZONE

Art. 20. Een kopie van de uitnodigingen en verslagen van de beheerscomités, technische commissies en provinciale coördinatiecomités wordt opgestuurd naar de Brandweerinspectie.

De bevoegde inspecteur kan als waarnemer deelnemen aan de vergaderingen van de voormelde commissies en comités.

HOOFDSTUK VI. - SLOTBEPALING

Art. 21. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en de Staatssecretaris voor Veiligheid, toegevoegd aan de Minister van Binnenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 14 APRIL 1999 TOT VASTSTELLING VAN DE MINIMALE INHOUD VAN DE HULPVERLENINGSOVEREENKOMSTEN DIE OPGESTELD WORDEN BINNEN DE HULPVERLENINGSZONES. (B.S. 20.04.1999)

De Minister van Binnenlandse Zaken en de Staatssecretaris voor Veiligheid,

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op artikel 8;

Gelet op het advies van de inspecteur van financiën, gegeven op 17 februari 1999;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, van 23 februari 1999;

Gelet op het protocol nr. 99/02 van 26 februari 1999 van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten;

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat vanaf 1999 het begrotingskrediet voor de subsidiëring van brandweermaterieel jaarlijks met 100 miljoen frank wordt verhoogd op voorwaarde dat er zou gestart worden met de vorming van intergemeentelijke brandweerzones om een efficiëntere besteding van de beschikbare financiële middelen te bekomen; dat daartoe een wetgevend initiatief werd genomen dat resulteerde in de wet van 28 februari 1999 tot wijziging van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, goedgekeurd door de Kamer van volksvertegenwoordigers op datum van 28 januari 1999, wet die eerstdaags in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd; dat voor de realisatie van deze wet en voor de verdeling van de beschikbare kredieten 1999 via het nieuwe systeem van de zones het evenwel dringend noodzakelijk is dat deze zones kunnen opgestart worden en dat daartoe eerst dit uitvoeringsbesluit gepubliceerd dient te worden vermits vooraleer de zones effectief werkzaam zullen zijn in iedere zone een hulpverleningsovereenkomst dient opgesteld te worden waarvan de minimale inhoud wordt vastgesteld door dit besluit; dat het bijgevolg onverwijld noodzakelijk en verantwoord is om de hoogdringendheid in te roepen;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 16 maart 1999, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

Besluiten :

Artikel 1. In de hulpverleningsovereenkomst moeten verplicht opgenomen zijn :

- 1° De organisatie van de hulpverlening en van de versterkingen tussen de brandweerdiensten van de zone, ook in het kader van de rampenplannen, om tot een meer efficiënte hulpverlening te komen; dit op basis van een analyse van de voornaamste risico's en van de beschikbare hulpmiddelen binnen de zone, alsook op basis van het aantal en de aard van interventies uitgevoerd door de brandweerdiensten van de zone;
- 2° De praktische afspraken om een gezamenlijke oefening te organiseren ofwel in de ganse zone ofwel voor een deelgebied van de zone. Die oefening moet minstens eenmaal per jaar plaatsvinden;
- 3° De praktische afspraken voor een overleg over brandvoorkoming met het oog op een eenvormige werkwijze en voor de uitwisseling van adviezen bij brandpreventiedossiers; de praktische afspraken om de werklast te verdelen inzake specialisatie in welbepaalde domeinen van de brandpreventie;
- 4° De praktische afspraken voor de samenwerking met de permanente eenheid van de Civiele Bescherming die territoriaal bevoegd is voor het grondgebied van de zone, met het oog op de optimalisatie van de samenwerking tussen deze hulpdiensten;
- 5° De praktische afspraken om de aankopen van brandweermaterieel in zonaal verband te bespreken en hieruit voorstellen tot rationalisatie te formuleren alsook adviezen aan de gemeentebesturen inzake prioritaire aankopen; de praktische afspraken om een gezamenlijk advies te formuleren voor het programma voor de aankopen van brandweermaterieel met staatstussenkomst aan het provinciaal coördinatiecomité.

Art. 2. De minimum inhoud van de hulpverleningsovereenkomst kan aangevuld worden, onder andere voor wat de organisatie van gespecialiseerde teams en het gecentraliseerde onderhoud van bepaalde types van materieel betreft.

**MINISTERIEEL BESLUIT VAN 5 JANUARI 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE
UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONE IN DE PROVINCIE WAALS-BRABANT.**
(B.S. 03.02.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op artikel 6;

Gelet op de definitieve voordracht van de Provinciegouverneur van Waals-Brabant van 30 juni 1999,

Besluit:

Artikel 1. Er wordt één hulpverleningszone gecreëerd in de Provincie Waals-Brabant.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszone omvat de gemeenten Bevekom, Eigenbrakel, Kasteelbrakel, Chastre, Chaumont-Gistoux, Court-Saint-Etienne, Genepiën, Graven, Hélécine, Incourt, Itter, Geldenaken, Terhulpen, Lasne, Mont-Saint-Guibert, Ottignies-Louvain-la-Neuve, Nijvel, Orp-Jauche, Perwijs, Ramillies, Rebecq, Rixensart, Tubeke, Villers-la-Ville, Walhain, Waterloo en Waver.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 5 JANUARI 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONES VAN DE PROVINCIE HENEGOUWEN.
(B.S. 03.02.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op artikel 6;

Gelet op de definitieve voordracht van de Provinciegouverneur van Henegouwen van 10 augustus 1999;

Besluit:

Artikel 1. Er worden vier hulpverleningszones gecreëerd in de Provincie Henegouwen.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszones omvatten respectievelijk de volgende gemeenten :

- 1°) Aiseau-Presles
Anderlues
Beaumont
Charleroi
Châtelet
Chimay
Courcelles
Farciennes
Fleurus
Fontaine-l'Evêque
Froidchapelle
Gerpennes
Ham-sur-Heure/Nalines
Les Bons Villers
Lobbès
Merbes-le-Château
Momignies
Montigny-le-Tilleul
Pont-à-Celles
Sivry-Rance
Thuin
- 2°) Binche
's Gravenbrakel
Chapelle-lez-Herlaimont
Ecaussinnes
Edingen
La Louvière
Le Roeulx
Manage
Morlanwelz
Seneffe
Opzullik
Zinnik
- 3°) Boussu
Colfontaine
Dour
Erquennes
Estinnes

Frameries
Hensies
Honnelles
Jurbeke
Bergen
Quaregnon
Quévy
Quiévrain
Saint-Ghislain

4°) Antoing
Aat
Beloëil
Bernissart
Brugelette
Brunehaut
Celles
Chièvres
Komen-Waasten
Elzele
Estaimpuis
Vloesberg
Frasnes-lez-Anvaing
Lens
Lessen
Leuze-en-Hainaut
Mont-de-l'Enclus
Moeskroen
Pecq
Péruwelz
Rumes
Doornik

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 5 JANUARI 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONE IN DE PROVINCIE LUXEMBURG. (B.S. 03.02.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op de artikelen 6 en 7, tweede lid;

Gelet op de definitieve voordracht van de Provinciegouverneur van Luxemburg van 31 mei 1999,

Besluit :

Artikel 1. Er wordt een hulpverleningszone gecreëerd in de Provincie Luxemburg.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszone omvat de gemeenten Aarlen, Aubange, Attert, Bastenaken, Bertogne, Bertrix, Bouillon, Chiny, Daverdisse, Durbuy, Erezée, ²[Etalle], Fauvillers, Florenville, Gouvy, Habay, Herbeumont, Hotton, Houffalize, La Roche-en-Ardenne, Léglise, Libin, Libramont-Chevigny, ¹[Lierneux] , Manhay, Marche-en-Famenne, Martelange, ²[Meix-Devant-Virton], Messancy, ²[Musson], Nassogne, Neufchâteau, Paliseul, Rendeux, ²[Rouvroy], Sainte-Ode, Saint-Hubert, Saint-Léger, ¹[...], ¹[Somme-Leuze] , Tenneville, Tintigny, Vaux-sur-Sûre, Vielsalm, ²[Virton], ¹[...].

¹ aldus gewijzigd bij het M.B. van 20 april 2000 (B.S. 27.05.2000)

² aldus gewijzigd bij het M.B. van 17 november 2003 (B.S. 18.12.2003)

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 5 JANUARI 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONE IN DE PROVINCIE NAMEN. (B.S. 03.02.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op de artikelen 6 en 7, tweede lid;

Gelet op de definitieve voordracht van de Provinciegouverneur van Namen van 22 juli 1999,

Besluit:

Artikel 1. Er wordt een hulpverleningszone gecreëerd in de Provincie Namen.

Art. 2 De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszone omvat de gemeenten Andenne, Anhée, Assesse, Beauraing, Bièvre, Cerfontaine, Ciney, Couvin, Dinant, Doische, Eghezée, Fernelmont, Floreffe, Florennes, Fosses-la-Ville, Gedinne, Gembloux, Gesves, Hamois, Hastière, Havelange, Houyet, Jemeppe-sur-Sambre, La Bruyère, Mettet, Namen, Ohey, Onhaye, Philippeville, Profondeville, Rochefort, Sambreville, Sombreffe, [...], [Tellin], Viroinval, Vresse-sur-Semois, Walcourt, [Wellin], Yvoir.

aldus gewijzigd bij het M.B. van 20 april 2000 (B.S. 27.05.2000)

Art. 3 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 4 MEI 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONES VAN DE PROVINCIE WEST-VLAANDEREN. (B.S. 27.05.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op artikel 6;

Gelet op de definitieve voordracht van de Provinciegouverneur van West-Vlaanderen van 4 maart 2000;

Besluit :

Artikel 1. Er worden zes hulpverleningszones gecreëerd in de Provincie West-Vlaanderen.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszones omvatten respectievelijk de volgende gemeenten:

1° Beernem,
Blankenberge,
Brugge,
Damme,
Jabbeke,
Knokke-Heist,
Oostkamp,
Torhout,
Zedelgem,
Zuienkerke

2° Ardoonie,
Dentergem,
Hooglede
Ingelmunster,
Izegem,
Ledegem,
Lichtervelde,
Meulebeke
Moorslede,
Oostrozebeke,
Pittem,
Roeselare,
Ruisselede,
Staden,
Tielt,
Wingene

3° Anzegem,
Avelgem,
Deerlijk,
Harelbeke,
Kortrijk,
Kurne,
Lendelede,
Menen,
Spiere-Helkijn,
Waregem,
Wevelgem,
Wielsbeke,
Zwevegem

4° Ieper,
Heuvelland,
Langemark-Poelkapelle,
Mesen,
Poperinge,
Vleteren,
Wervik,
Zonnebeke

5° Alveringem,
De Panne,
Diksmuide,
Houthulst,
Koksijde,
Kortemark,
Lo-Reninge,
Veurne

6° Bredene,
De Haan,
Gistel,
Ichtegem,
Koekelare,
Middelkerke,
Nieuwpoort,
Oostende,
Oudenburg

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 16 MEI 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONES VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN (B.S. 04.07.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op artikel 6;

Gelet op de definitieve voordracht van de Provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen van 2 maart 2000,

Besluit :

Artikel 1. Er worden zes hulpverleningszones gecreëerd in de Provincie Oost-Vlaanderen.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszones omvatten respectievelijk de volgende gemeenten:

1° Beveren;
Kruibeke;
Sint-Gillis-Waas;
Sint-Niklaas;
Stekene;
Temse;
Waasmunster;

2° Berlare;
Buggenhout;
Dendermonde;
Hamme;
Lebbeke;
Lokeren;
Zelee;

3° Aalst;
Denderleeuw;
Erpe-Mere;
Geraardsbergen;
Haaltert;
Laarne;
Lede;
Lierde;
Ninove;
Wetteren;
Wichelen ;

4° Assenede;
Deinze;
De Pinte;
Destelbergen;
Evergem;
Gavere;
Gent;
Lochristi;
Lovendegem;
Melle;
Merelbeke;
Moerbeke;
Nazareth;
Oosterzele;

Sint-Martens-Latem;
Wachtebeke;
Zelzate;
Zulte;

5° Aalter;
Eeklo;
Kaprijke;
Knesselare;
Maldegem;
Nevele;
Sint-Laureins;
Waarschoot;
Zomergem;

6° Brakel;
Herzele;
Horebeke;
Kluisbergen;
Kruishoutem;
Maarkedal;
Oudenaarde;
Ronse;
Sint-Lievens-Houtem;
Wortegem-Petegem;
Zingem;
Zottegem;
Zwalm.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 19 JUNI 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONES VAN DE PROVINCIE LIMBURG. (B.S. 19.07.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10*bis*, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid de artikels 4, § 2, en 6;

Gelet op de voordracht van de Provinciegouverneur van Limburg d.d. 3 augustus 1999;

Gelet op de brief van de Provinciegouverneur van Vlaams-Brabant d.d. 14 januari 2000, waardoor hij bevestigt dat de gemeente Halen samen met haar gewestgroep Diest wordt opgenomen in een hulpverleningszone van Vlaams-Brabant;

Gelet op de brief van 8 februari 2000 van de Provinciegouverneur van Luik aan de Gouverneur van Limburg, waardoor deze de wens formuleert van de gewestelijke groep Herve en diens beschermde gemeenten, om Voeren op te nemen in éénzelfde hulpverleningszone van de provincie Luik,

Besluit :

Artikel 1. Er worden drie hulpverleningszones gecreëerd in de Provincie Limburg.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszones omvatten respectievelijk de volgende gemeenten:

1° Bocholt,

Bree,

Ham,

Hamont-Achel,

Hechtel-Eksel,

Leopoldsburg

Lommel,

Meeuwen-Gruitrode,

Neerpelt,

Overpelt

Peer;

2° As,

Bilzen,

Dilsen-Stokkem,

Genk,

Hoeselt,

Houthalen-Helchteren,

Kinrooi,

Lanaken,

Maaseik,

Maasmechelen,

Opglabbeek,

Zutendaal;

3° Alken,

Beringen,

Borgloon,

Diepenbeek,

Gingelom,

Hasselt,

Heers,

Herk-de-Stad,

Herstappe,

Heusden-Zolder,

Lummen,

Kortesseem,
Nieuwerkerken,
Riemst,
Sint-Truiden,
Tessenderlo,
Tongeren,
Wellen,
Zonhoven.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 15 DECEMBER 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONES VAN DE PROVINCIE VLAAMS-BRABANT. (B.S. 28.12.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op artikel 6;

Gelet op de definitieve voordracht van de Provincie-Gouverneur van Vlaams-Brabant van 10 november 2000;

Besluit :

Artikel 1. Er worden zes hulpverleningszones gecreëerd in de Provincie Vlaams-Brabant.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszones omvatten de gemeenten:

1° Aarschot

Begijnendijk

Bekkevoort

Diest

Geetbets

Halen (provincie Limburg)

Nieuwrode (Holsbeek)

Scherpenheuvel-Zichem

Tielt-Winge

Tremelo

2° Affligem

Asse

Dilbeek

Kapelle op den Bos

Liedekerke

Londerzeel

Meise

Merchtem

Opwijk

Ternat

Wemmel

3° Beersel

Bever

Drogenbos

Galmaarden

Gooik

Halle

Herne

Lennik

Linkebeek

Pepingen

Roosdaal

Sint-Genesius-Rode

Sint-Pieters-Leeuw

4° Binkom (Lubbeek)

Boutersem

Glabbeek

Hoegaarden

Kortenaken

Landen
Linter
Lubbeek
Meensel-Kiezegem (Tielt-Winge)
Tienen
Zoutleeuw

5° Grimbergen
Huldenberg
Hoeilaart
Kampenhout
Kortenberg
Kraainem
Machelen
Overijse
Steenokkerzeel
Tervuren
Vilvoorde
Wezenbeek-Oppem
Zaventem
Zemst

6° Bertem
Bierbeek
Boortmeerbeek
Haacht
Herent
Holsbeek
Keerbergen
Leuven
Lubbeek
Oud-Heverlee
Rotselaar

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 15 DECEMBER 2000 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONES VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN.
(B.S. 28.12.2000)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid de artikels 4, § 2, en 6;

Gelet op het overleg d.d. 23 mei 2000 tussen de provinciegouverneurs van Antwerpen en Vlaams-Brabant, omtrent de opname van de gemeenten Boortmeerbeek en Keerbergen, die deel uit maken van de gewestelijke groep Mechelen, in een hulpverleningszone van Vlaams-Brabant;

Gelet op de voorstellen van de gouverneur van Antwerpen d.d. 27 augustus 1999 en 28 juni 2000;

Gelet op het bemiddelingsvoorstel van de Minister van Binnenlandse Zaken d.d. 24 oktober 2000, gericht aan de provinciegouverneurs van Antwerpen en Vlaams-Brabant, betreffende de bescherming van de gemeenten Keerbergen en Boortmeerbeek;

Gelet op de instemming van de betrokken provinciegouverneurs met het voorstel van de heer Minister, waarbij beide gemeenten voorlopig blijven behoren tot de gewestelijke groep Mechelen, maar ingedeeld worden in de hulpverleningszone Leuven,

Besluit :

Artikel 1. Er worden zeven hulpverleningszones gecreëerd in de provincie Antwerpen.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszones omvatten respectievelijk de volgende gemeenten [en het grondgebied van de deelgemeenten van Lille, zoals het afgebakend is bij besluit betreffende de herindeling van de gewestelijke groepen van de brandweer, door de provinciegouverneur op 23 december 1977:]

Aldus gewijzigd door het M.B. van 29 mei 2001, art. 1 (inw. 1 mei 2001) (B.S. 20.06.2001)

1° Antwerpen
Wijnegem
Zwijndrecht

2° Balen
Dessel
Geel
Herselt
Laakdal
Meerhout
Mol
Retie
Westerlo

3° Mechelen
Willebroek
Bornem
Puurs
Sint- Amands
Sint- Katelijne- Waver
Bonheiden

4° Boom
Edegem
Hemiksem
Niel
Kontich
Duffel
Borsbeek

Wommelgem
Lint
Hove
Mortsel
Boechout
Schelle
Aartselaar
Rumst

5° Arendonk
Baarle- Hertog
Beerse
Kasterlee
Lille
[Gierle]
Merksplas
Oud- Turnhout
Ravels
Turnhout
Vosselaar

Aldus gewijzigd door het M.B. van 29 mei 2001, art. 2 (inw. 1 mei 2001) (B.S. 20.06.2001)

6° Brasschaat
Brecht
Essen
Hoogstraten
Kalmthout
Kapellen
[Lille (Wechelderzande)]
Malle
Rijkevorsel
Schilde
Schoten
Stabroek
Wuustwezel
Zandhoven
Zoersel

Aldus gewijzigd door het M.B. van 29 mei 2001, art. 3 (inw. 1 mei 2001) (B.S. 20.06.2001)

7° Berlaar
Grobbendonk
Heist- op- den- Berg
Herentals
Herenthout
Hulshout
Lier
[Lille (Lille en Poederlee)]
Nijlen
Olen
Putte
Ranst
Vorselaar

Aldus gewijzigd door het M.B. van 29 mei 2001, art. 4 (inw. 1 mei 2001) (B.S. 20.06.2001)

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 25 JANUARI 2001 BETREFFENDE DE SAMENWERKING TUSSEN BRANDWEERKORPSEN EN DE OPRICHTING VAN HULPVERLENINGSZONES

Aan de dames en heren gouverneur,
Mevrouw de Gouverneur,
Mijnheer de Gouverneur,

Zoals voorzien in de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming (artikel 10 bis ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999 –BS van 16 maart 1999) en in uitvoering van het koninklijke besluit van 11 april 1999 tot bepaling tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van hulpverleningszones heb ik op basis van uw voorstellen de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones vastgelegd.

Het doel van de hulpverleningszones en de mogelijke vormen van samenwerking tussen de brandweerkorpsen binnen deze zones werd ruim toegelicht in de brieven van 28 juli 1998 en van 21 april 1999 vanwege de Staatssecretaris voor Veiligheid.

Ik hoop dat de samenwerking, ook al blijft ze aanvankelijk beperkt tot het voorgeschreven minimum, metertijd zal voeren naar een ruime operationele en organisatorische samenwerking, die garant moet staan voor een kwaliteitsvolle samenwerking met een zo rationeel en efficiënt mogelijk gebruik van mensen en materieel.

In sommige provincies was de situatie op het terrein van die aard dat de voorafgaandelijke consultatie over de vorming van de zones meer tijd vraagde dan verwacht.

Het betreft:

1. de beslissing van de gemeenteraad over de toetreding tot de zone (binnen de 60 dagen na publicatie in het Staatsblad van het MB betreffende de geografische uitgestrektheid);
2. de installatie van het beheerscomité en de technische commissie van de zone en van het provinciaal coördinatietcomité die elk binnen de drie maanden een huishoudelijk reglement opstellen;
3. de opstelling van het ontwerp van de hulpovereenkomst waarvan de minimale inhoud is vastgesteld bij ministerieel besluit van 14 april 1999 (BS van 20 april 1999)
4. de goedkeuring van deze overeenkomst door de gemeenteraden van alle gemeenten die tot deze zone zijn toetreden;
5. de goedkeuring door mijn ambt van de gesloten hulpverleningsovereenkomst binnen de 60 dagen nadat ze door de gouverneur werden toegezonden;

Om de zaken vooruit te helpen vraag ik u, geachte mevrouwen en heren gouverneurs, afhankelijk van de situatie in uw ambtsgebied alle nodige initiatieven te nemen en te begeleiden die de start van de effectieve werking van de zones in de kortst mogelijke termijn moet verzekeren.

Tot de mogelijke initiatieven van de gouverneurs behoren desgevallend:

- het aanzetten van de gemeenten tot een vlotte besluitvorming in verband met de toetreding tot de zone en de af te sluiten hulpverleningsovereenkomst;
- initiatieven tot samenroeping van het beheerscomité, de technische commissie, het provinciaal coördinatietcomité en m.b.t. de aanduiding van voorzitters;
- het ontwerpen van huishoudelijke reglementen en hulpverleningsovereenkomsten;
- indien mogelijk in de beginfase: het verlenen van administratieve ondersteuning op het vlak van secretariaat en verslaggeving...

Ik stel het op prijs dat u mij regelmatig van de concrete vorderingen van de zonevorming in uw ambtsgebied op de hoogte brengt.

Aan de werkgroepen die ik onlangs installeerde in het kader van de hervorming van de civiele veiligheid heb ik gevraagd om vanuit de specificiteit van het hun toegewezen werkveld te onderzoeken hoe de samenwerking binnen de hulpverleningszones best moet worden georganiseerd en gestructureerd. De te weerhouden conclusies uit dit onderzoek kunnen later in het wordingsproces van de zones mede worden geïmplementeerd.

Inmiddels dienen de hulpverleningszones zo snel mogelijk te worden opgestart en ik dank u zeer voor de samenwerking die u hieraan verleent.

GOEDKEURINGEN VAN DE OVEREENKOMSTEN VAN DE HULPVERLENINGSZONES

Datum van afkondiging	Titel	Datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad
07/03/2002	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2 van het ministerieel besluit van 5 januari 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszone in de provincie Namen, gewijzigd bij het ministerieel besluit van 20 april 2000.	28.03.2002
07/03/2002	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 1°, van het ministerieel besluit van 19 juni 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Limburg.	28.03.2002
07/03/2002	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 2°, van het ministerieel besluit van 19 juni 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Limburg.	28.03.2002
07/03/2002	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 3°, van het ministerieel besluit van 19 juni 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Limburg.	28.03.2002
20/06/2002	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomsten van de hulpverleningszones bedoeld in artikel 2, 5° en 6° van het ministerieel besluit van 16 mei 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Oost-Vlaanderen.	18.07.2002
06/11/2002	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomsten van de hulpverleningszones bedoeld in artikel 2, 1° en 4°, van het ministerieel besluit van 16 mei 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Oost-Vlaanderen .	26.11.2002
17/04/2003	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 3°, van het ministerieel besluit van 16 mei 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Oost-Vlaanderen.	20.04.2006
22/05/2003	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2 van het ministerieel besluit van 5 januari 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszone in de provincie Luxemburg, gewijzigd bij het ministerieel besluit van 20 april 2000.	13.06.2003
22/05/2003	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 1°, van het ministerieel besluit van 21 maart 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Luik.	07.08.2003

22/05/2003	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 4°, van het ministerieel besluit van 21 maart 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Luik.	30.07.2003
22/05/2003	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 5°, van het ministerieel besluit van 21 maart 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Luik.	07.08.2003
20/10/2003	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 6°, van het ministerieel besluit van 21 maart 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Luik.	20.11.2003
29/10/2003	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 3°, van het ministerieel besluit van 21 maart 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie Luik.	20.11.2003
17/02/2006	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 2°, van het ministerieel besluit van 4 mei 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie West-Vlaanderen.	30.03.2006
17/02/2006	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 3°, van het ministerieel besluit van 4 mei 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie West-Vlaanderen.	30.03.2006
17/02/2006	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 4°, van het ministerieel besluit van 4 mei 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie West-Vlaanderen.	30.03.2006
17/02/2006	Ministerieel besluit tot goedkeuring van de hulpverleningsovereenkomst van de hulpverleningszone bedoeld in artikel 2, 6°, van het ministerieel besluit van 4 mei 2000 tot bepaling van de geografische uitgestrektheid van de hulpverleningszones van de provincie West-Vlaanderen.	30.03.2006

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 29 OKTOBER 2003 TOT VASTSTELLING VAN DE WERKWIJZE VAN HET RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE BRANDWEER. (B.S. 20.11.2003)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op het koninklijk besluit van 31 augustus 1993 houdende oprichting van het Raadgevend Comité voor de Brandweer, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 februari 2003;

Gelet op het ministerieel besluit van 3 februari 1994 tot vaststelling van de werkwijze van het Raadgevend Comité voor de Brandweer;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 4 juli 2003;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting van 17 september 2003,

Besluit :

Artikel 1. Het Raadgevend Comité komt minstens viermaal per jaar samen.

Art. 2. Het Raadgevend Comité wordt door de voorzitter of zijn gemachtigde bijeengeroepen.

Op verzoek van één derde van de leden kan de voorzitter of zijn gemachtigde het Raadgevend Comité bijeenroepen.

Art. 3. Behalve bij hoogdringendheid, gebeurt de oproeping schriftelijk, minstens tien werkdagen vóór de dag van de vergadering. Zij bevat de agenda.

Voor elk agendapunt worden alle desbetreffende documenten bij de oproeping gevoegd.

Art. 4. Het Raadgevend Comité beraadslaagt op geldige wijze, indien minstens de helft van de effectieve of plaatsvervangende leden aanwezig is.

Indien het Raadgevend Comité een eerste maal bijeengeroepen werd zonder dat het vereiste aantal leden is opgekomen, mag het, na een nieuwe bijeenroeping, beraadslagen over de punten die voor de tweede maal op de agenda gezet werden, ongeacht het aantal aanwezige leden.

De plaatsvervangende leden mogen slechts zetelen ter vervanging van de verhinderde effectieve leden.

Art. 5. Geen enkel onderwerp dat niet op de agenda staat, mag besproken worden tijdens de vergadering, behalve in geval van hoogdringendheid, vastgesteld door minstens twee derde van de aanwezige leden en mits toestemming van de voorzitter.

Art. 6. Elk verzoek van een lid van het Raadgevend Comité om een voorstel dat niet op de agenda staat, te onderzoeken, moet minstens vijf werkdagen vóór de dag van de vergadering schriftelijk meegedeeld worden aan de voorzitter of zijn gemachtigde.

Het verzoek moet vergezeld zijn van een verklarende nota of van elk ander document dat het Raadgevend Comité duidelijkheid kan verschaffen.

Art. 7. Het Raadgevend Comité spreekt zich uit door middel van adviezen.

Enkel de leden aangeduid in toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 31 augustus 1993 houdende oprichting van het Raadgevend Comité voor de Brandweer, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 februari 2003, hebben het stemrecht.

De adviezen van het Raadgevend Comité worden met volstrekte meerderheid van stemmen uitgebracht.

In geval van gelijkheid van stemmen over een bepaalde kwestie, worden de verschillende adviezen aan de Minister bezorgd.

Art. 8. Het Raadgevend Comité legt zijn huishoudelijk reglement ter goedkeuring voor aan de Minister van Binnenlandse Zaken binnen de drie maanden volgend op de datum van zijn eerste vergadering.

Art. 9. De zetel van het Raadgevend Comité bevindt zich op de FOD Binnenlandse Zaken, die het secretariaat ervan verzekert.

Art. 10. Voor hun verplaatsingen om de vergaderingen van het Raadgevend Comité bij te wonen, kunnen de leden de terugbetaling van hun reiskosten verkrijgen overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten.

Art. 11. Het ministerieel besluit van 3 februari 1994 tot vaststelling van de werkwijze van het Raadgevend Comité voor de Brandweer wordt opgeheven.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 28 MAART 2007 BETREFFENDE EEN FEDERAAL KENNISCENTRUM VOOR DE CIVIELE VEILIGHEID. (B.S. 13.04.2007)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de artikelen 37 en 107 van de Grondwet;
Gelet op de wet van 31 december 1963 op de civiele bescherming, inzonderheid op artikel 20 ingevoegd bij de wet van 22 januari 2007;
Gelet op de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, inzonderheid op artikel 140;
Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 23 oktober 2006;
Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting, gegeven op 8 december 2006;
Gelet op het advies nr. 42.316/2 van de Raad van State, gegeven op 7 maart 2007 met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en van Onze Minister van Financiën,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

HOOFDSTUK I – ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 1. Binnen de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt een “Federaal Kenniscentrum voor de Civiele Veiligheid”, hierna «kenniscentrum» genoemd, opgericht.

HOOFDSTUK II – DOELSTELLING EN OPDRACHTEN VAN HET KENNISCENTRUM

Art. 2. Het Kenniscentrum heeft als doel het verzamelen en verwerken van informatie van alle aard gerelateerd met de civiele veiligheid, met als doel om kwalitatief een betere, uniforme dienstverlening van de operationele diensten van de Civiele Veiligheid te realiseren.

Art. 3. Het kenniscentrum heeft als opdracht:

- 1° het opmaken van technische richtlijnen en operationele procedures voor de hulpverleningszones;
- 2° de opleiding van het personeel van de operationele diensten van de Civiele Veiligheid;
- 3° het verzamelen en het analyseren van de statistische gegevens van de hulpverleningszones;
- 4° het onderzoeken en evalueren van incidenten met als doelstelling de leermomenten hieruit op te nemen;
- 5° het ontwikkelen van een documentatiecentrum inzake Civiele Veiligheid;
- 6° de ontwikkeling en uitbouw van expertise en know-how binnen de verschillende operationele diensten van de Civiele Veiligheid;
- 7° het maken of het laten maken van studies, op basis van de informatie die werd ingezameld of ter beschikking werd gesteld, ter ondersteuning van het beleid van de Civiele Veiligheid en met het oog op kwaliteitsverbetering van de operationele diensten van de Civiele Veiligheid;
- 8° het formuleren van beleidsadviezen voor de minister van Binnenlandse Zaken, op zijn verzoek of op eigen initiatief;
- 9° het verspreiden van kennis onder en het ter beschikking stellen van informatie aan de minister de provinciegouverneurs en de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, de burgemeesters en de administratieve en de operationele diensten van de Civiele Veiligheid;
- 10° het opbouwen van een kennisnet met binnen – en buitenlandse experts en deskundigen van ondermeer administraties, de operationele diensten, de universiteiten en andere betrokken verenigingen en organisaties;
- 11° haar medewerking verlenen aan onderzoek en studies, betreffende de civiele veiligheid, uitgevoerd door andere openbare instellingen.
- 12° in geval van een noodsituatie als bedoeld in het koninklijk besluit van 16 maart 2006 betreffende de nood- en interventieplanning, het ondersteunen van de interveniërende hulpdiensten door het ter beschikking stellen van informatie en gespecialiseerde kennis;

§ 2. Het Kenniscentrum maakt een jaarlijks activiteitenverslag op dat wordt medegedeeld aan de Minister van Binnenlandse zaken, die instaat voor de verdere verspreiding ervan.

Art. 4. De uitvoering van de opdrachten van het Kenniscentrum doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de verschillende betrokken diensten en departementen.

De organisatie van de dringende medische hulpverlening wordt uitgesloten uit de onderzoeksdomeinen van het Kenniscentrum.

HOOFDSTUK III – ORGANEN VAN HET KENNISCENTRUM ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5. Het kenniscentrum bestaat uit de volgende organen:

- 1° een beheerscomité;
- 2° een administratieve cel;
- 3° een technische en wetenschappelijke groep.

Art. 6. De Minister van Binnenlandse Zaken kan een raadgevende commissie oprichten om het beheerscomité bij te staan.

Hij bepaalt de opdrachten, de samenstelling en de werking ervan.

Afdeling I – Beheerscomité

Art. 7. Het beheerscomité is samengesteld als volgt:

- 1° de voorzitter van het directiecomité van de FOD Binnenlandse Zaken;
- 2° de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid of zijn vertegenwoordiger;
- 3° de directeur-generaal van de Algemene Directie Crisiscentrum of zijn vertegenwoordiger;
- 4° de voorzitter van de Brandweervereniging Vlaanderen of zijn afgevaardigde;
- 5° de voorzitter van de “Fédération royale des Corps de Sapeurs-Pompiers de Belgique, aile francophone et germanophone” of zijn afgevaardigde;
- 6° de algemeen directeur van het kenniscentrum voor de civiele veiligheid bedoeld in artikel 10.
- 7° een wetenschappelijke expert op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 8. Het beheerscomité is met name belast met de volgende opdrachten:

- 1° het voorleggen, ter goedkeuring, van het actieplan van het kenniscentrum aan de Minister van Binnenlandse Zaken;
- 2° het geven van de nodige impulsen aan de ontwikkeling van de door het kenniscentrum uitgevoerde activiteiten en projecten en het verzekeren van de desbetreffende follow-up en evaluatie;
- 3° het geven van adviezen betreffende de werking van het kenniscentrum, op eigen initiatief of op verzoek van de Minister van Binnenlandse Zaken;
- 4° het organiseren van het vermogensbeheer van het kenniscentrum;
- 5° het opstellen van het ontwerp van jaarlijkse begroting dat alle ontvangsten en alle uitgaven bevat;
- 6° het goedkeuren van het jaarlijkse investeringsplan en de eventuele wijzigingen ervan;
- 7° het goedkeuren vóór 31 maart van elk jaar van de rekening van uitvoering van de begroting, de beheersrekeningen en de vermogensrekeningen van het afgelopen begrotingsjaar;
- 8° het voorleggen van een jaarlijks activiteitenverslag aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 9. § 1. Het beheerscomité vergadert minstens vier keer per jaar.

§ 2. Het beheerscomité wordt voorgezeten door de Voorzitter van de FOD Binnenlandse Zaken. Wanneer de Voorzitter afwezig is, wordt het beheerscomité voorgezeten door zijn oudste lid.

§ 3. Het beheerscomité kan slechts geldig beraadslagen als de meerderheid van zijn leden aanwezig is.

Indien dat quorum niet bereikt wordt, kan het comité, na een tweede bijeenroeping, geldig beraadslagen over dezelfde agenda, ongeacht het aantal aanwezige leden.

§ 4. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter beslissend.

§ 5. Het beheerscomité stelt zijn huishoudelijk reglement op.

Afdeling II – Administratieve cel

Art. 10. De administratieve cel is als volgt samengesteld:

- 1° een algemeen directeur;
- 2° een rekenplichtige;
- 3° een administratief secretariaat.

Art. 11. De modaliteiten inzake selectie, aanwijzing en evaluatie van de algemeen directeur van het kenniscentrum, de rekenplichtige en het bij het administratief secretariaat tewerkgestelde personeel worden door Ons bepaald, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Art. 12. De algemeen directeur staat in voor:

- 1° het dagelijkse administratieve en financiële beheer van het kenniscentrum;
- 2° de uitwerking van het actieplan van het kenniscentrum, in nauwe samenwerking met de technische en wetenschappelijke groep;
- 3° de opstelling en de follow-up van het actieplan en de door het beheerscomité vastgelegde beleidslijnen;
- 4° de opstelling van het ontwerp van activiteitenverslag bedoeld in artikel 3, §2.

Afdeling III – Technische en wetenschappelijke groep

Art. 13. De technische en wetenschappelijke groep bestaat uit deskundigen, aangewezen wegens hun bekwaamheid inzake civiele veiligheid.

Art. 14. De bij het kenniscentrum gedetacheerde personeelsleden van een overheidsdienst blijven onderworpen aan de rechtspositie die zij bekleden binnen hun oorspronkelijke administratie.

Ze oefenen hun opdracht uit op objectieve en onafhankelijke wijze.

Voor de uitvoering van hun opdracht worden zij onder het gezag geplaatst van de algemeen directeur van het kenniscentrum.

Art. 15. De technische en wetenschappelijke groep is belast met de uitvoering van de opdrachten van het kenniscentrum.

De technische en wetenschappelijke groep stelt aan de algemeen directeur het afsluiten van overeenkomsten met deskundigen of dienstovereenkomsten voor met het oog op het verwezenlijken van specifieke projecten.

HOOFDSTUK IV – INTERNE CONTROLE

Art. 16. Het Kenniscentrum is onderworpen aan de bestaande interne controle binnen de federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken alsook aan de modaliteiten van specifieke controle bepaald door dit koninklijke besluit.

HOOFDSTUK V – FINANCIËEL EN BUDGETTAIR BEHEER

Afdeling I – Algemene bepalingen

Art. 17. De middelen van het kenniscentrum bestaan uit:

- 1° een jaarlijkse dotatie ingeschreven op de algemene uitgavenbegroting;
- 2° functionele en exploitatieontvangsten;
- 3° ontvangsten voor orde.

Art. 18. De bepalingen betreffende de Rijkscomptabiliteit en met name die betreffende de comptabiliteit van de diensten van algemeen bestuur zijn van toepassing op het kenniscentrum, tenzij dit besluit het anders bepaalt.

Afdeling II – Opmaken van de begroting van de Dienst

Art. 19. Het budget wordt onderverdeeld als volgt:

Saldo op 1 januari:

Ontvangsten:

- 1° ontvangsten afkomstig van de staatsbegroting;
- 2° functionele en exploitatieontvangsten;
- 3° ontvangsten voor orde.

Uitgaven:

- 1° bezoldigingen;
- 2° werkingskosten;
- 3° functionele en exploitatie-uitgaven;
- 4° uitgaven voor orde.

Saldo op 31 december:

- De verrichtingen worden opgesplitst volgens de economische classificatie.
- De uitgaven mogen de beschikbare middelen niet overschrijden.

Art. 20. De kredieten van de uitgaven hebben betrekking op de sommen die tijdens het begrotingsjaar verschuldigd zullen zijn.

Art. 21. De Voorzitter van het beheerscomité legt het ontwerp van begroting van het kenniscentrum voor aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Het ontwerp van begroting wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken doorgestuurd naar de Minister bevoegd voor de Begroting, vóór 1 mei van het jaar dat het begrotingsjaar voorafgaat.

Afdeling III – Comptabiliteit, rekening en verantwoording

Art. 22. Op het einde van iedere semester worden een staat van ontvangsten en een staat van uitgaven opgemaakt. Zij worden aan het beheerscomité van het kenniscentrum bezorgd. De Minister van Binnenlandse Zaken legt die staten voor aan het Rekenhof, via de Minister van Financiën. De verantwoordingsstukken worden ter plaatse bewaard.

Art. 23. Op het einde van ieder jaar worden een beheersrekening, een rekening van uitvoering van de begroting en een staat van activa en passiva opgesteld.

Uiterlijk op 31 maart na het jaar waarop ze betrekking hebben, worden die rekeningen door de Minister van Binnenlandse Zaken doorgestuurd naar de Minister van Financiën, die ze vóór 30 april van hetzelfde jaar aan het Rekenhof voorlegt.

Art. 24. De rekenplichtige maakt bij zijn ambtsneerlegging een eindrekening van zijn beheer op.

Afdeling IV - Beheer

Art. 25. De begroting wordt beheerd door de algemeen directeur in overleg met de rekenplichtige van het kenniscentrum, onder het gezag van het beheerscomité, met naleving van de budgettaire regels die op de diensten van algemeen bestuur van toepassing zijn.

Art. 26. In de loop van het begrotingsjaar mogen de bij het verstrijken van het vorige begrotingsjaar beschikbare geldmiddelen gebruikt worden.

Art. 27. De rekenplichtige is belast met:

- 1° de inning van de vastgestelde rechten;
- 2° de uitvoering van de betalingen;
- 3° het beheer en de bewaring van de gelden en waarden;
- 4° de opstelling en de bewaring van de in de artikelen 22 en 23 bedoelde documenten, met uitzondering van de rekening van uitvoering van de begroting;
- 5° het bijhouden van de vermogenscomptabiliteit;
- 6° het periodiek opmaken van een inventaris van het vermogen.

Afdeling V – Controle

Art. 28. § 1. Het kenniscentrum is onderworpen aan de controle van de Minister van Binnenlandse Zaken en de Inspecteur van Financiën.

De Inspecteur van Financiën woont, met raadgevende stem, de vergaderingen van het beheerscomité bij. Hij beschikt voor het vervullen van zijn opdracht over de ruimste bevoegdheid.

De Inspecteur van Financiën beschikt over een termijn van vier vrije dagen om beroep in te stellen tegen elke beslissing die hij met de wet, de statuten of het algemeen belang strijdig acht. Het beroep is opschortend.

Die termijn gaat in op de dag van de vergadering waarop de beslissing genomen werd, voor zover de Inspecteur van Financiën daarop regelmatig uitgenodigd werd, en, in het tegenovergestelde geval, op de dag waarop hij er kennis van heeft genomen.

Indien de Minister van Binnenlandse Zaken, bij wie het beroep werd ingesteld, binnen een termijn van twintig vrije dagen, die ingaat op dezelfde dag als de in het vorige lid bedoelde termijn, geen nietigverklaring uitgesproken heeft, wordt de beslissing definitief.

De nietigverklaring van de beslissing wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken aan het beheerscomité betekend.

§ 2. Het Rekenhof kan de comptabiliteit ter plaatse controleren. Het Hof mag zich te allen tijde alle verantwoordingsstukken, staten, inlichtingen of toelichtingen doen verstrekken betreffende de ontvangsten, de uitgaven, de activa en de schulden.

Art. 29. De uitgaven worden vereffend en betaald zonder voorafgaande tussenkomst van het Rekenhof.

HOOFDSTUK VI – Slotbepaling

Art. 30. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Financiën zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 9 AUGUSTUS 2007 BETREFFENDE DE ORGANISATIE VAN DE HULPVERLENING VOLGENS HET PRINCIPE VAN DE SNELSTE ADEQUATE HULP IN DE PROVINCIE.

Mevrouw de Gouverneur,
Mijnheer de Gouverneur,

De wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, hierna genoemd de wet, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 juli. 2007.

Voordat de wet in werking kan treden moeten een aantal koninklijke besluiten genomen worden.

In afwachting blijft de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming van toepassing, evenals de uitvoeringsbesluiten ervan.

Een beperkt aantal artikelen treedt evenwel in werking tien dagen na de publicatie van de wet. Naast de bepalingen die een delegatie van bevoegdheid voorzien voor de Koning om bepaalde koninklijke besluiten te nemen, treedt artikel 221 onmiddellijk in werking.

Dit artikel bepaalt:

" Tot de inwerkingtreding van de zone zoals voorzien in artikel 220, worden de brandweerdiensten georganiseerd op basis van de gewestelijke groepen en op basis van de hulpverleningszones, zoals bedoeld in de artikelen 10 en 10bis van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming.

*In afwachting van de inwerkingtreding van de zones maken de gewestelijke groepen en de hulpverleningszones gebruik van de mogelijkheden voorzien door of krachtens de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming om de hulpverlening te organiseren op basis van het beginsel van **de snelste adequate hulp**.*"

Artikel 2, 5°, van de wet definieert het concept 'snelste adequate hulp' als volgt: " de operationele diensten die het snelst op de plaats van de interventie kunnen zijn met de a de qua te middelen ".

Deze omzendbrief beoogt dit nieuwe concept, dat enkel van toepassing is op de volgende dringende opdrachten, te verduidelijken:

- 1° de strijd tegen brand en ontploffing;
- 2° de dringende interventies ter bescherming en redden van mensen.

Adequate middelen

Artikel 6, tweede lid, van de wet geeft de Koning de bevoegdheid om de minimale voorwaarden voor de adequate middelen te bepalen.

In afwachting dat deze bepaald worden, komt het toe aan elke officier-dienstchef de adequate middelen te bepalen, rekening houdend met de aard van de interventie.

Snelste adequate hulp

Het 100-centrum van uw provincie is uitgerust met de ASTRID-technologie. Mijn diensten hebben aan de onderneming ASTRID gevraagd hun product aan te passen, zodat het in staat is de brandweerdienst die het snelst tussen kan komen, aan te duiden.

Gezien het feit dat enerzijds, het principe van de snelste adequate hulp toegepast wordt in het kader van de actuele organisatie en anderzijds, de brandweerdiensten verantwoordelijk blijven voor hun interventiegebied, is het aangewezen om, wanneer de snelste brandweerdienst niet diegene is die territoriaal bevoegd is, toepassing te maken van het dubbel vertrek van de territoriaal bevoegde brandweerdienst en de snelste brandweerdienst.

Het gebeurt vaak dat de brandweerdienst rechtstreeks opgeroepen wordt, zonder dat de oproep via het 100-centrum gebeurt. In deze hypothese, wanneer het gaat om één van de twee genoemde dringende opdrachten, verzorgt de brandweerdienst de eerste uitruk en brengt hiervan tegelijk het 100-centrum op de hoogte, zodat deze, zo nodig, de snelste brandweerdienst ter plaatse kan sturen.

Gezien het feit dat de toepassing van de snelste adequate hulp wederzijdse hulp tussen de brandweerdiensten tot gevolg zal hebben, en in afwachting van de oprichting van de hulpverleningszones voorzien in de wet, is het wenselijk dat de interventies van de brandweerdiensten, uitgevoerd buiten hun grondgebied, gratis zijn.

Het concept van de snelste adequate hulp bestaat al voor de ambulances. Deze omzendbrief wijzigt op geen enkele manier de procedure voor het sturen van de ambulances.

Ik verzoek u erop toe te zien dat het principe van de snelste adequate hulp toegepast wordt in uw provincie.

Gelieve deze omzendbrief mee te delen aan de burgemeesters van uw provincie.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 16 AUGUSTUS 2007 HOUDENDE AANWIJZING VAN DE LEDEN VAN HET RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE BRANDWEER. (B.S. 30.08.2007)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, inzonderheid op artikel 9, § 1, vervangen bij de wet van 16 juli 1993 en gewijzigd bij de wet van 25 maart 2003;

Gelet op het koninklijk besluit van 31 augustus 1993 houdende oprichting van het Raadgevend Comité voor de Brandweer, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 februari 2003;

Gelet op het ministerieel besluit van 30 april 2003 houdende aanwijzing van de leden van het Raadgevend Comité voor de Brandweer, gewijzigd bij de ministeriele besluiten van 6 oktober 2003, 5 oktober 2004 en 2 februari 2006,

Besluit :

Artikel 1. Worden aangewezen als leden van het Raadgevend Comité voor de Brandweer :

1° Voor de "Fédération royale des Corps de Sapeurs-pompiers de Belgique, aile francophone et germanophone" :

a) Als effectieve leden :

de heer Even Joël, kapitein-commandant bij de Brandweer van Aarlen;

de heer Gibson Alain, commandant bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp;

de heer Haumont Philippe, kapitein bij de Brandweer van s-Gravenbrakel;

de heer Margrève Franz-Joseph, sergeant bij de Brandweer van Amel;

b) Als plaatsvervangende leden :

de heer Gilbert Marc, kapitein-commandant bij de Brandweer van Sambreville;

de heer Méan Michel, onderluitenant bij de Brandweer van Charleroi;

de heer Ninane José-Pierre, luitenant bij de Brandweer van Fleurus;

de heer Serson Christian, kapitein bij de Brandweer van Bouillon;

2° voor de Brandweervereniging Vlaanderen :

a) Als effectieve leden :

de heer Coopman Jacky, luitenant bij de Brandweer van Kortemark;

de heer Jorissen Jan, kapitein-commandant bij de Brandweer van Lommel;

de heer Lambrechts Jan, kapitein bij de Brandweer van Aarschot;

de heer Van de Voorde Christian, luitenant-kolonel bij de Brandweer van Gent;

b) Als plaatsvervangende leden :

de heer Stoffels Arne, majoor bij de Brandweer van Antwerpen;

de heer Tratsaert Germain, luitenant bij de Brandweer van Koekelare;

de heer Van Suyt Alex, kapitein bij de Brandweer van Maldegem;

de heer Van Zele Wim, kapitein-commandant bij de Brandweer van Beveren;

3° Voor de Vereniging van Beroepsbrandweerofficieren van België :

a) Als effectief lid :

de heer Damit Alain, commandant bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp;

b) Als plaatsvervangend lid :

de heer Van Eynhoven Léo, kapitein bij de Brandweer van Malle.

Art. 2. Het ministerieel besluit van 30 april 2003 houdende aanwijzing van de leden van het Raadgevend Comité voor de Brandweer wordt opgeheven.

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 1 FEBRUARI 2008 TER AANVULLING VAN DE OMZENDBRIEF VAN 9 AUGUSTUS 2007 BETREFFENDE DE ORGANISATIE VAN DE HULPVERLENING VOLGENS HET PRINCIPE VAN DE SNELSTE ADEQUATE HULP.
(B.S. 03.04.2008)

Aan de dames en heren Provinciegouverneurs
Mevr. de Gouverneur,
Mijnheer de Gouverneur,

Omdat ik heb vastgesteld dat er bij verschillende brandweerkorpsen nog een aantal vragen rijzen omtrent de interpretatie van de organisatie van de hulpverlening volgens het principe van de snelste adequate hulp, zoals voorzien in de omzendbrief van 9 augustus 2007, heb ik het nuttig geacht de bovenvermelde omzendbrief aan te vullen.

1. De adequate middelen :

De omzendbrief van 9 augustus 2007 bepaalt dat de invulling van het begrip « adequate middelen » toekomt aan de officier-dienstchef. Het is aangewezen dat de officier-dienstchef, in afwachting van het koninklijk besluit inzake de adequate middelen, gebruik maakt van de middelen zoals deze zijn opgenomen in de van toepassing zijnde uitrukprocedures van het korps.

Wat betreft het in te zetten basismaterieel bij een eerste uitruk dient een onderscheid te worden gemaakt naargelang het interventietype :

- Voor de bestijding van brand, alsook bij een interventie met brand- of ontploffingsgevaar, dient een autopomp te worden ingezet. De autopomp kan, afhankelijk van de concrete omstandigheden van de interventie, worden aangevuld met andere brandweervoertuigen.
- Voor de bevrijding van beknelde personen ten gevolge van een verkeersongeval dient ofwel een multifunctionele autopomp met bevrijdingsmaterieel ofwel een snelle hulp- en interventiewagen samen met een autopomp te worden ingezet. Deze materieelinzet is noodzakelijk omwille van het potentiële brand- en ontploffingsgevaar alsook ter uitvoering van taken inzake de regeling van het wegverkeer, zoals voorzien in het koninklijk besluit van 27 april 2007¹. Ook hier kan het adequate basismaterieel afhankelijk van de concrete omstandigheden van de interventie, worden aangevuld met andere brandweervoertuigen.
- Wat betreft de andere dringende interventies voor de redding van personen in gevaar, waar er geen brand- en ontploffingsgevaar is, dient een snelle hulp- en interventiewagen of een multifunctionele autopomp met bevrijdingsmaterieel te worden ingezet. Uiteraard kan het adequate basismaterieel ook hier, afhankelijk van de te verwachten risico's en de concrete omstandigheden van de interventie, worden aangevuld met andere brandweervoertuigen.

Bij elke eerste uitruk binnen het kader van de snelste adequate hulp dient gelijktijdig met minstens 6 brandweerlieden vanuit één en dezelfde post te worden vertrokken. Alle in te zetten brandweerlieden dienen zich op de post aan te dienen alvorens men naar de interventie vertrekt. Ingeval er bij deze eerste uitruk meerdere brandweervoertuigen worden ingezet, mag men deze 6 manschappen over deze voertuigen verdelen, op voorwaarde dat de autopomp door minstens 4 brandweerlieden bemand wordt. Naar de toekomst toe dient wel te worden gestreefd naar een bezetting van 6 manschappen op de autopomp.

De bemanning van 6 brandweerlieden voor de eerste uitruk dient als volgt te zijn samengesteld : één bevelvoerder, één chauffeur-pompbediener, en 4 gekwalificeerde dragers adembescherming. De bevelvoerder dient minstens onderofficier te zijn. In afwachting van de inwerkingtreding van de zones is het mogelijk dat bij gebrek aan een onderofficier, een korporaal met minimum een brevet sergeant of een gelijkgesteld brevet, zoals voorzien in het koninklijk besluit van 8 april 2003², als bevelvoerder optreedt. Tijdens deze overgangperiode dienen de gemeenten zo spoedig mogelijk hun bestaande brandweerpersoneelsformaties aan te passen om een adequate bevelvoering te kunnen waarborgen.

¹ Koninklijk besluit van 27 april 2007 tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, Belgisch Staatsblad van 9 mei 2007.

² Koninklijk besluit van 8 april 2003 betreffende de opleiding van de leden van de openbare hulpdiensten, Belgisch Staatsblad van 5 mei 2003.

Onder « gekwalificeerde » dragers adembescherming moet worden verstaan : brandweerlieden die op regelmatige basis, en minstens jaarlijks, hun vaardigheden als drager adembescherming op peil houden via oefeningen en eventuele bijscholingen. Tevens dienen zij medisch geschikt verklaard zijn om adembescherming te dragen. De officier-dienstchef draagt zorg voor de bijscholing en training van zijn personeel. De officier-dienstchef bepaalt welke brandweerlieden als gekwalificeerde dragers adembescherming, chauffeur-pompbedienaar en bevelvoerder kunnen worden ingezet.

2. De dubbele uitruk :

In de omzendbrief van 9 augustus 2007 wordt de dubbele uitruk aangewezen als de te volgen procedure wanneer de interventie gebeurt op een plaats waar het territoriaal bevoegde korps niet als snelste met adequate middelen ter plaatse kan komen.

Evenwel hoeft niet systematisch gebruik te worden gemaakt van een dubbele uitruk. Een uitdrukkelijke overeenkomst tussen de betrokken gemeenten heeft voorrang op de dubbele uitruk voorzien in de omzendbrief van 9 augustus 2007, op voorwaarde dat deze overeenkomst een efficiënte en afdoende hulpverlening waarborgt en deze in overeenstemming is met het principe van de snelste adequate hulp. Hebben de gemeenten geen dergelijke uitdrukkelijke overeenkomst, dient de dubbele uitruk te worden toegepast.

3. De leiding van de operaties :

Inzake de leiding van de operaties, moet artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 november 1967³ worden toegepast. Dit artikel 14 moet evenwel samen worden gelezen met de bepalingen van het koninklijk besluit van 16 februari 2006⁴. In dit besluit wordt de operationele coördinatie van de operaties toegewezen aan de brandweer(onder)officier met de hoogste graad, ongeacht het korps waartoe deze (onder)officier behoort en ongeacht het moment van aankomst op de plaats van interventie. De leiding van de operaties op de plaats van interventie komt dan ook toe aan het lid van de brandweer bekleed met de hoogste graad, ongeacht het tijdstip van aankomst en ongeacht het korps waartoe deze behoort.

4. Bepaling van de uitruktijden :

Onder uitruktijd moet worden verstaan het tijdsverloop tussen de ontvangst van een melding en het vertrek van de voltallige ploeg voor eerste uitruk.

Zolang geen nauwkeurige statistische gegevens beschikbaar zijn, noch door de dienstchefs gemotiveerde uitruktijden zijn doorgegeven, moet worden uitgegaan van een uitruktijd van 2 minuten voor een post waar een permanentie wordt verzekerd en een uitruktijd van 5 minuten voor een post waar geen permanentie is voorzien. Van permanentie is slechts sprake wanneer in de beschouwde post minstens 6 manschappen ter beschikking zijn voor een eerste uitruk, bevelvoerder inbegrepen. De bovenvermelde uitruktijden van 2 en 5 minuten zullen worden geëvalueerd op basis van de evaluatieformulieren, vermeld in punt 7.

5. De informatie-uitwisseling :

Opdat het snelste adequaat uitgeruste korps een efficiënte hulpverlening zou kunnen garanderen op het grondgebied van een gemeente waartoe dit korps territoriaal gezien, volgens de wet van 31 december 1963⁵, niet bevoegd is, moet het territoriaal bevoegde korps aan het snelste adequaat uitgeruste korps onverwijld een kopie van alle beschikbare nuttige informatie zoals de plannen inzake de watervoorraden en de nood- en interventieplannen, bezorgen.

6. De interprovinciale hulpverlening :

Het principe van de snelste adequate hulp moet ook over de provinciegrenzen heen worden gerealiseerd. Ter bevordering van deze interprovinciale hulpverlening, zijn de betrokken gemeenten

³ Koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand, Belgisch Staatsblad van 18 november 1967.

⁴ Koninklijk besluit van 16 februari 2006 betreffende de nood- en interventieplannen, Belgisch Staatsblad van 15 maart 2006.

⁵ Wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, Belgisch Staatsblad van 16 januari 1964.

ertoe gehouden voorafgaandelijk overleg te plegen. De bevoegde 100-centra dienen bij dit overleg te worden betrokken.

Twee situaties kunnen worden onderscheiden :

- De situatie waar het 100-centrum voor de verzekering van de snelste adequate hulp voor een interventie op het grondgebied van de eigen provincie, een beroep moet doen op de middelen van een korps uit een andere provincie.
- De situatie waar het 100-centrum een oproep ontvangt die territoriaal niet voor haar bestemd is.

In beide situaties alarmeert het 100-centrum dat de oproep heeft ontvangen, direct het snelste, adequaat uitgeruste korps, zelfs al is dit een korps uit een andere provincie. Vervolgens brengt het 100-centrum, dat de oproep heeft ontvangen, het territoriaal bevoegde korps en daarna ook het 100-centrum van de andere, naburige provincie op de hoogte.

7. De evaluatie van de toepassing van de snelste adequate hulp :

Als bijlage van deze omzendbrief werd een evaluatiefiche gevoegd. Deze evaluatiefiche moet worden ingevuld voor elke interventie waar de eerste uitruk in het kader van de snelste adequate hulp niet werd verzekerd door het territoriaal bevoegde korps. In dergelijk geval dient elk korps dat bij de interventie ter plaatse is gekomen een evaluatieformulier in te vullen, ondertekend door de hoogst aanwezige (onder)officier van het korps. Voor een interventie waar met een dubbele uitruk werd gewerkt, zullen aldus twee formulieren moeten worden ingevuld.

De ingevulde evaluatiefiches dienen binnen de veertien dagen na afloop van de interventie te worden bezorgd aan de provinciegouverneur. Ingeval van een provinciegrensoverschrijdende interventie dienen de evaluatiefiches aan gouverneurs van beide betrokken provincies te worden overgemaakt. Aan de hand van de verzamelde informatie zal de verzekering van de hulpverlening volgens het principe van de snelste adequate hulp waar nodig worden bijgestuurd.

Gelieve deze omzendbrief ter kennis te brengen aan alle betrokken overheden van uw provincie die over een brandweer beschikken. Tevens zou ik u willen vragen erop toe te zien dat de noodoproepen uitsluitend via de 100-centra worden afgehandeld en dat de brandweerkorpsen niet meer hun eigen telefoonnummer als noodnummer promoten.

EVALUATIEFICHE "SNELSTE ADEQUATE HULP"

naam brandweerpost	
territoriaal bevoegd (J/N)	
datum oproep (dd/mm/jjjj)	
tijdstip oproep (uu:mm)	
locatie oproep	(deel)gemeente
	adres
	aantal km heen
omschrijving oproep	

tijdstip aankomst (uu:mm)	(=tijdstip aankomst volledige adequate hulp)	
tijdstip aankomst andere post (uu:mm)	(=tijdstip aankomst volledige adequate hulp)	
tijdstip vertrek (uu:mm)	(=tijdstip laatste voertuig)	
suggesties ter verbetering/opmerkingen:		

OPROEP	OK	NOK
ontvangen informatie komt overeen met de situatie op het terrein		
suggesties ter verbetering/opmerkingen:		

AANRIJDEN (naar de plaats van de interventie)	OK	NOK
tussentijds radiocontact		
suggesties ter verbetering/opmerkingen:		

AANKOMST	OK	NOK
duidelijk situatierapport van het eerste korps aan het tweede korps		
wagens en personeel van de eigen post		
wagens en personeel van de andere post		
suggesties ter verbetering/opmerkingen:		

OVERLEG EN SAMENWERKING	OK	NOK
overleg tussen de verantwoordelijken		
samenwerking tussen de manschappen		
suggesties ter verbetering/opmerkingen:		

ALGEMENE INDRUK - SLOTOPMERKINGEN

waarheidsgetrouw opgemaakt op woord van eer :

datum (dd/mm/jj)	
naam verantwoordelijke	
handtekening	

**MINISTERIEEL BESLUIT VAN 28 FEBRUARI 2008 TOT BEPALING VAN DE GEOGRAFISCHE
UITGESTREKTHEID VAN DE HULPVERLENINGSZONES VAN DE PROVINCIE LUIK.**
(B.S. 12.03.2008)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 10bis, ingevoegd bij de wet van 28 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot bepaling van de modaliteiten inzake het creëren en de werking van de hulpverleningszones, inzonderheid op artikel 3, gewijzigd door het koninklijk besluit van 22 januari 2007;

Gelet op de voordracht van de Provinciegouverneur van Luik van 7 maart 2007 ter raadpleging voorgelegd aan de gemeenten van zijn provincie, aan de officieren-chefs van de betrokken brandweerdiensten, alsook aan de inspectie van de brandweerdiensten opgericht bij artikel 9 van de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming;

Gelet op de definitieve voordracht van de Provinciegouverneur van Luik van 10 januari 2008, na akkoord van de gemeenteraden van de betrokken gemeenten,

Besluit :

Artikel 1. Er worden 6 hulpverleningszones gecreëerd in de Provincie Luik.

Art. 2. De in artikel 1 bedoelde hulpverleningszones omvatten respectievelijk de volgende gemeenten :

1° Berloz

Braives
Burdinne
Donceel
Faimés
Geer
Hannuit
Lijsem
Oerle
Remicourt
Verlaine
Borgworm
Wasseiges

2° Ans

Awans
Bitsingen
Beyne-Heusay
Chaufontaine
Crisnée
Engis
Esneux
Fexhe-le-Haut-Clocher
Flémalle
Fléron
Grâce-Hollogne
Herstal
Juprelle
Luik
Neupré
Oupeye
Saint-Georges-sur-Meuse
Saint-Nicolas
Seraing
Wezet

3° Amay
Anthisnes
Clavier
Comblain-au-Pont
Ferrières
Hamoir
Héron
Hoei
Marchin
Modave
Nandrin
Ouffet
Tinlot
Villers-le-Bouillet
Wanze

4° Aubel
Blégny
Dalhem
Dison
Herve
Jalhay
Limburg
Olne
Pépinster
Soumagne
Spa
Sprimont
Theux
Thimister-Clermont
Trooz
Verviers
Voeren

5° Aywaille
Malmedy
Stavelot
Stoumont
Trois-Ponts
Weismes

6° Amel
Baelen
Bullingen
Burg-Reuland
Bütgenbach
Eupen
Kelmis
Lontzen
Plombières
Raeren
Sankt Vith
Welkenraedt

KONINKLIJK BESLUIT VAN 4 MAART 2008 BETREFFENDE DE NADERE BEPALINGEN VOOR DE SAMENSTELLING EN DE WERKING VAN HET NATIONAAL RAADGEVEND COMITÉ VAN DE ZONES EN VAN DE PROVINCIALE RAADGEVENDE COMITÉS VAN DE ZONES. (B.S. 21.03.2008)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.
Gelet op de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, inzonderheid op artikel 15, § 3;
Gelet op het advies 44.053/2 van de Raad van State, gegeven op 20 februari 2008, in toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervangen door de wet van 2 april 2003;
Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,
Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. - ALGEMENE BEPALING

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit moet verstaan worden onder :

- 1° « wet » : de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid;
- 2° « provinciaal raadgevend comité » : het provinciaal raadgevend comité van de zones bedoeld in artikel 15, § 1, van de wet;
- 3° « nationaal raadgevend comité » : het nationaal raadgevend comité van de zones, bedoeld in artikel 15, § 2, van de wet.

HOOFDSTUK II. - PROVINCIAAL RAADGEVEND COMITÉ VAN DE ZONES

Art. 2. De voorzitter roept het provinciaal raadgevend comité bijeen binnen de 15 dagen na de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Art. 3. § 1. Het provinciaal raadgevend comité geeft zijn advies binnen de 60 dagen volgend op de vergadering bedoeld in artikel 2.

§ 2. Het provinciaal raadgevend comité kan alleen op geldige wijze beraadslagen indien minstens de helft van zijn leden aanwezig is.

Indien het comité een eerste maal bijeengeroepen werd zonder dat het vereiste aantal leden is opgekomen, roept de voorzitter een nieuwe vergadering bijeen binnen de 15 dagen.

Het comité kan op die nieuwe vergadering op geldige wijze beraadslagen, ongeacht het aantal aanwezige leden.

§ 3. Het provinciaal raadgevend comité geeft een eenvormig advies.

Indien geen consensus bereikt wordt, wordt de vergadering van het comité uitgesteld.

De voorzitter roept een nieuwe vergadering bijeen binnen de 15 dagen.

Indien geen consensus bereikt wordt tijdens deze nieuwe vergadering, geeft het raadgevend comité op geldige wijze een advies aangenomen met eenvoudige meerderheid.

Indien geen meerderheid bereikt wordt, is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Elk lid kan een minderheidsnota bij de voorzitter neerleggen. De minderheidsnota wordt bij het advies gevoegd.

Art. 4. De voorzitter bezorgt het advies van het provinciaal raadgevend comité aan het nationaal raadgevend comité voor het einde van de termijn bedoeld in artikel 3, § 1.

HOOFDSTUK III. - NATIONAAL RAADGEVEND COMITÉ VAN DE ZONES

AFDELING 1. - Samenstelling van het nationaal raadgevend comité van de zones

Art. 5. Naast de leden bedoeld in artikel 15, § 2, van de wet, zetelen, met raadgevende stem, in het nationaal raadgevend comité :

- 1° een vertegenwoordiger van de « Brandweervereniging Vlaanderen »;
- 2° een vertegenwoordiger van de « Fédération royale des corps de sapeurs-pompiers de Belgique - aile francophone et germanophone »;
- 3° een vertegenwoordiger van de « Vereniging der beroepsofficieren van België VZW ».

AFDELING 2. - Werking van het nationaal raadgevend comité

Art. 6. De voorzitter roept het nationaal raadgevend comité bijeen binnen de 15 dagen na het ontvangen van het geheel van adviezen van de provinciale raadgevende comités, teneinde een voorstel te doen over de territoriale indeling van de hulpverleningszones.

Art. 7. § 1. Het nationaal raadgevend comité geeft zijn voorstel binnen de 45 dagen volgend op de vergadering bedoeld in artikel 6.

§ 2. Het nationaal raadgevend comité beraadslaagt op geldige wijze indien minstens twee derde van zijn leden aanwezig is.

Indien het comité een eerste maal bijeengeroepen werd zonder dat het vereiste aantal leden is opgekomen, roept de voorzitter een nieuwe vergadering bijeen binnen de 15 dagen.

Het comité kan op die nieuwe vergadering op geldige wijze beraadslagen, ongeacht het aantal aanwezige leden.

§ 3. Het nationaal raadgevend comité beraadslaagt met meerderheid van stemmen.

Indien geen meerderheid bereikt wordt, is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Art. 8. De voorzitter bezorgt het voorstel van het nationaal raadgevend comité aan de Koning voor het einde van de termijn bedoeld in artikel 7, § 1.

HOOFDSTUK IV. - SLOTBEPALING

Art. 9. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.